

Liahona

**Med optimisme, kærlighed
og vision: Præsident
Gordon B. Hinckley, s. 22**

Til kernen med spørgsmålet, s. 14

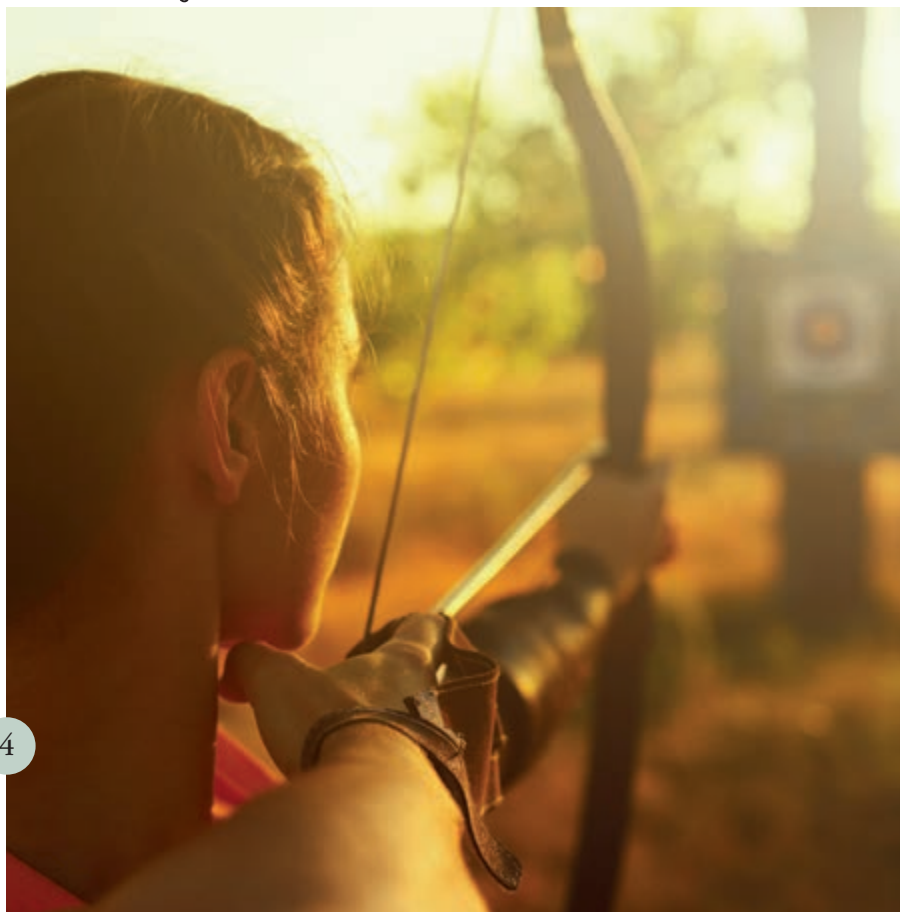
Lære og Pagter: Førstehåndsviden om
Faderen og Sønnen, s. 16

Vælg at være tapre, når I står alene, s. 28

Den kendte sidste dages hellige fotograf George Edward Anderson fangede dette øjeblik i 1907. Billedet er en kontrast mellem hverdagen og begivenheden af evig betydning, som fandt sted i den nærliggende skov: Det første syn. I den hellige lund i nærheden af Palmyra i New York bad den 14-årige Joseph Smith for at erfare, hvilken kirke han skulle tilslutte sig, og han fik svar ved et besøg af Gud Faderen og Sønnen.

Foto bragt med tilladelse fra Kirkens historiske bibliotek

4

BUDSKABER

- 4** **Budskab fra Det Første Præsidentskab: Sigt mod midten**
Præsident Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Besøgsbudskabet: Formålet med Hjælpeforeningen**

PÅ OMSLAGET

Forside: Foto: George Frey. Indersiden af forsiden: Foto: George Edward Anderson; med tilladelse fra Kirkens historiske bibliotek.

ARTIKLER

- 16** **Indsigt fra Lære og Pagter om Faderen og Sønnen**
Norman W. Gardner
Lære og Pagter giver os en dybere forståelse af Faderen og Sønnen, fordi den indeholder åbenbaringer om sandheder, der var gået tabt.
- 22** **Gordon B. Hinckley: En optimistisk og visionær profet**
Andrew D. Olsen
Som Kirkens elskede femtende profet førte Gordon B. Hinckley an med eksemplarisk optimisme og kærlighed og visioner for fremtiden.

28 **Tapre i vores vidnesbyrd om Frelseren**

Ældste Christoffel Golden
De sværeste tider er dem, der former os mest.

34 **Køb indsigt for alt, hvad du ejer**

Ældste Gary E. Stevenson
Reel forståelse kommer ved at forstå den indbyrdes sammenhæng mellem studium og bøn, forpligte sig til at tjene og at stole på Herren.

FASTE ARTIKLER

- 8** **Noter til oktoberkonferencen 2016**
- 10** **Det tror vi på: Vi tror på, at Kirken vil blive udbredt over hele jorden**
- 12** **Vores hjem, vores familie: Jeg ønsker at være sammen med jer for evigt!**
Leongina Adamés de Ubrí
- 14** **Undervisning på Frelserens måde: Stil spørgsmål ved vores spørgsmål til drøftelse**
Ted Barnes
- 40** **Sidste dages hellige røster**
- 80** **Til vi ses igen: Argumentet for en levende profet**
Præsident Hugh B. Brown

44

44 Profetiske principper om trofasthed

Ældste C. Scott Grow

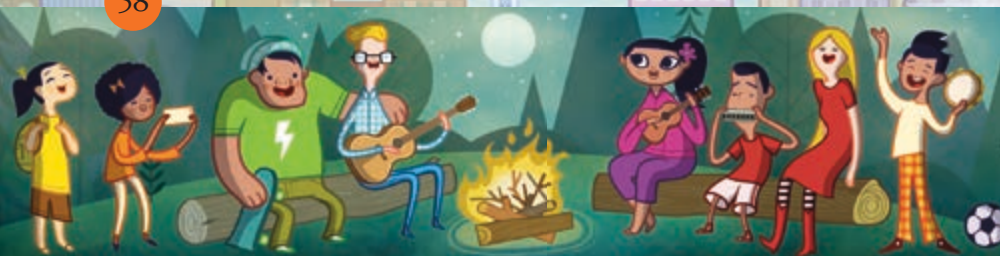
De beslutninger og mål, I træffer og sætter jer nu, kan hjælpe jer til at forblive trofaste i fremtiden.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink:

Hvor kan I knæle ned og bede?

58

50 GUFs tema 2017: Jakobs Brev 1:5-6

Stephen W. Owen og
Bonnie L. Oscarson

53 Plakat: Bed

54 Fem løfter omkring bøn

Carlisa Cramer

Bøn er mere end en måde at kommunikere med vor Fader i himlen på. Her er nogle få andre velsignelser, der følger af bøn.

56 Fem spørgsmål, man kan stille, når ens bønner synes ubesvaret

Margaret Willden

Det kan være svært, når det føles som om, ens bønner ikke besvares, men nogle få spørgsmål kan hjælpe en til at tænke over tingene på en ny måde.

58 GUFs temasang: Bed til Gud

Nik Day

61 Linje på linje: Jakobs Brev 1:5-6

62 Himmelske stunder

Hollie Megan Laura Hunter

I sådanne stunder føles himmelen pludselig ikke så langt væk.

63 Kun for unge

64 Svar fra Kirkens ledere: Sådan fortæller man om evangeliet

Ældste M. Russell Ballard

65 Lige til sagen

Er det svært at tilgive? Kæmper du med depression?

76

66 Læseoversigt over Kirkens historie: Genoprettelsen

69 Svar fra en apostel: Vil vor himmelske Fader altid besvare mine bønner?

Ældste Dallin H. Oaks

70 Vores side

71 Bogen på hylden

Ældste Walter F. González

Da jeg ledte efter en god bog at læse, fandt jeg Mormons Bog, og det ændrede mit liv.

72 Min-Jun holder målet

Kelly Hunsaker

Hvordan kunne Min-Jun gå ind i kirken, når han var så snavset og våd?

74 Glem ikke at bede for Erik

Julie Cornelius-Huang

Kari var ked af, at hendes bror ikke ville med i kirke mere, men hun lærte noget vigtigt om bøn.

76 Historier om Jesus: Jesus elsker mig

Kim Webb Reid

79 Malebogsside: Jeg er barn af himmelske forældre

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Redaktør: Joseph W. Sitati

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Vejledere: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis jun., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Adm. direktør: Peter F. Evans

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Megan Seitz

Redaktion: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Glen Adair, Connie Bowthorpe
Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate
Rafferty, Derek Richardson

Press: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail til
liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas«

eller »vejviser«) udgives på albansk, armenisk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk,
kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribat, koreansk, kroatisk, lettisk,
litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk, norsk, polsk,
portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, svensk,
swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekkisk, tonga, tyrk, ukrainsk,
ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra
sprog til sprog).

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.

Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret: Medmindre, der står andet, kan
enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige,
ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan
trækkes tilbage når som helst. Billedmaterialer må ikke kopieres,
hvis der er restriktioner angivet i ophavsretteksten til værket.
Spørgsmål om ophavsret bør stiles til Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For readers in the United States and Canada:

January 2017 Vol. 166 No. 1. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt
Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new
address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions
to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone or at store.lds.org.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to eksempler.*

»**Tapre i vores vidnesbyrd om Frelseren**«, side 28: Ældste Golden taler om, hvordan vi hver især møder modgang, der bliver definerende for vores liv. I kan lave et rollespil over forskellige situationer, hvor familiens medlemmer står over for svære beslutninger. I kan for eksempel øve at sige nej til en klassekammerat, som gerne vil snyde ved at skrive af efter jeres opgaver, eller bede en ven om at tale pænt. Tal om, hvordan I kan forberede jer ved at udvikle et stærkt vidnesbyrd om Frelseren, inden I står i en svær situation.

»**Vil vor himmelske Fader altid besvare mine bønner?**« side 69: Hvordan kan man se, at ens bønner er blevet besvaret? I kan dele specifikke erfaringer om, hvordan Herren har besvaret jeres bønner, uanset om de blev besvaret som forventet eller ej. Overvej at opmuntre hinanden til at føre optegnelse over de måder, som Herren har besvaret jeres bønner og velsignet jer på.

MERE PÅ NETTET

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org. Lydfiler af artikler i *Liahona* er tilgængelige på engelsk, portugisisk og spansk på liahona.lds.org. I kan også klikke jer ind på [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) for at se og dele inspirerende budskaber (på engelsk, portugisisk og spansk).

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Bud, 4, 28, 76

Bøn, 34, 42, 50, 53, 54, 56,
58, 61, 71, 74

Depression, 65

Det andet komme, 10

Evige familier, 12, 41, 44,
63, 79

Fred, 54, 62

Genoprettelse, 16, 66

Guddommen, 16

Handlefrihed, 44, 74

Helligånden, 42, 54, 62,
64, 74

Hjælpeforeningen, 7

Jesus Kristus, 4, 16, 28,
34, 70, 76

Joseph Smith, 10, 16, 28,
34, 66, 71, 80

Kirkens historie, 10, 16,
28, 34, 66

Kvindelighed, 40

Kærlighed, 4, 22, 76

Lydighed, 44, 61

Lære og Pagter, 16, 66

Missionering, 10, 34, 63,
64, 71

Mormons Bog, 71

Pagter, 44

Personlig værdi, 72

Pornografi, 44

Prioriteter, 43, 44

Profeter, 22, 80

Skriftstudium, 34, 43,
66, 71

Slægtshistorie, 41, 63

Spørgsmål, 14, 56, 58

Templer, 12, 22, 44, 62,
63, 70

Tilgivelse, 54, 65

Tro, 12, 22, 34, 44, 50, 53,
58, 61, 72, 80

Vidnesbyrd, 22, 28, 44, 64

**Præsident
Dieter F. Uchtdorf**

Andenrådgiver i Det
Første Præsidentskab

Sigt MOD MIDTEN

Jeg så for nylig en gruppe mennesker, som øvede sig i bueskydningens svære kunst. Alene ved at se på det, stod det klart for mig, at hvis man virkelig ønsker at mestre bue og pil, så kræver det tid og øvelse.

Jeg tror ikke, at man kan tilegne sig et ry som dygtig bueskytte ved at skyde mod en bar væg og derefter tegne mål om pilene. Man er nødt til at lære den kunst at kunne sigte mod målet og ramme lige i midten.

Påmalede mål

At skyde først og tegne målet op bagefter kan virke lidt absurd, men sommetider afspejler vi præcis den opførsel på andre af livets områder.

Som medlemmer af Kirken har vi nogle gange en tilbøjelighed til at knytte os til evangeliske programmer, emner, ja, endog læresætninger, som virker interessante, vigtige eller fornøjelige for os. Vi fristes til at tegne mål omkring dem, og bilder os således ind, at vi sigter mod kernen i evangeliet.

Det er let at gøre.

Vi har gennem tiden modtaget fortrinlige råd og inspiration fra Guds profeter. Vi modtager også vejledning og tydeliggørelse gennem forskellige publikationer, håndbøger og hæfter i Kirken. Det er let at vælge vores eget evangeliske yndlingsemne, tegne en målcirkel omkring det og hævde, at vi har fundet frem til kernen i evangeliet.

Frelseren tydeliggør

Det er ikke et unikt problem for vore dage. I fordums tid brugte religiøse ledere meget tid på at katalogisere,

rangordne og diskutere, hvilket af de hundrede bud der var det vigtigste.

En gruppe af disse religiøse lærde forsøgte en dag at lokke Frelseren i en fælde. De bad ham om at tage stilling til en sag, hvorom få var enige.

»Mester, hvad er det største bud i loven?«, spurgte de ham.

Vi ved alle, hvordan Jesus svarede: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.

Det er det største og det første bud.

Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.«

På de to bud hviler hele loven og profeterne.¹

Bemærk venligst den sidste sætning: »På de to bud hviler *hele* loven og profeterne.«

Frelseren viste os ikke alene målet, men han fremhævede også midten af målet.

Ram målet

Som medlemmer af Kirken har vi indgået pagt om at påtage os Jesu Kristi navn. Implicit i den pagt ligger der en forståelse af, at det indebærer, at vi stræber efter at lære om Gud, elske ham, øge vores tro på ham, ære ham, vandre i hans fodspor og stå standhaftigt som vidne om ham.

Jo mere vi lærer om Gud og føler hans kærlighed til os, jo mere må vi erkende, at Jesu Kristi uendelige offer er Guds guddommelig gave. Og Guds kærlighed inspirerer os til at

gøre brug af den sande omvendelses sti, som vil føre os til tilgivelsens mirakel. Den proces gør os i stand til at føle større kærlighed og medfølelse for vore medmennesker. Vi vil lære at se bagom facaden. Vi vil modstå fristelsen til at beskyldte eller dømmende andre på grund af deres synder, utilstrækkelighed, fejl, politiske ståsted, religiøse overbevisning, nationalitet eller hudfarve.

Vi vil betragte alle, vi møder som et barn af vor himmelske Fader – vores bror eller søster.

Vi vil række ud mod andre i forståelse og kærlighed – selv dem, der måske ikke er specielt lette at elske. Vi vil sørge med dem, der sørger og at trøste dem, der står i behov for trøst.²

Og vi vil indse, at der ikke er nogen grund til at plage os med, hvad der er det rette evangeliske mål.

De to store bud er målet. På de to bud hviler hele loven og profeterne.³ Når vi godtager det, falder alle andre gode ting på plads.

Dersom vores primære fokus, tanker og bestræbelser er centreret om at øge vores kærlighed til den Almægtige

Gud og åbne vores hjerte for andre, så kan vi vide, at vi har fundet det rette mål og sigter mod midten af det – idet vi bliver Jesu Kristi sande disciple. ■

NOTER

1. Matt 22:36-40.
2. Se Mosi 18:9.
3. Se Matt 22:40.

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

I den I giver dette budskab, kan I synge »I himlens glans« (*Salmer og sange*, nr. 59). Overvej derpå at opfordre dem, I besøger til at tænke over, hvilke mål de har i deres liv. I kan drøfte, hvordan man sikrer sig, at de to store bud – om at elske Herren og elske vores næste som os selv (se Matt 22:37, 39) altid er en ledetråd for ens handlinger. I kan også fortælle om, hvordan I specifikt har fokuseret jeres eget liv omkring Kristus og bære vidnesbyrd om, hvordan det har velsignet jer.

Et smil kan gøre en forskel

Præsident Uchtdorf fremhæver to mål, som vi bør have med vore handlinger – kærlighed til Gud og vore medmennesker. Men sommetider er det ikke let at elske andre. Der kan være tider i jeres liv, hvor I finder det svært at omgås andre – måske nogle, som har såret jer, eller I kan have svært ved at kommunikere eller enes med nogle. Prøv i de øjeblikke at huske på den kærlighed, som I har følt fra venner, familie, vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Husk den glæde I har følt i de situationer og prøv at forestille jer, hvordan det ville være, hvis alle havde muligheden for at føle sådan en kærlighed. Husk, at alle enten er en Guds søn eller datter, og de fortjener både Guds og jeres kærlighed.

Tænk på en specifik person, som I har haft svært ved at omgås. Husk dem i jeres bønner og bed vor himmelske Fader

om at åbne jeres hjerte for dem. I vil snart se dem, som han gør, som et af hans børn, der er værd at elske.

Gør noget venligt for dem, efter I har bedt. Det kan være at invitere dem med til GUF eller ud med vennerne. Tilbyd at hjælpe med lektierne. Det kan også bare være at sige »hej« og smile til dem. Små ting kan gøre en stor forskel – for begge parter!

Midt i målet!

Præsident Uchtdorf siger, at evangeliet er ligesom at øve sig på at ramme plet. Vi må sigte efter de allervigtigste ting. De vigtigste bud er at elske Gud og at elske andre mennesker. Hvis vi fokuserer på de to ting, så rammer vi plet hver gang!

Tegn en pil i de mål, som hjælper os til at udvise kærlighed over for Gud og andre. Sæt et kryds over de mål, som ikke er gode.

Formålet med Hjælpeforeningen

Studér bønsmøt dette materiale og søg inspiration for at vide, hvad I skal tale om.

*Tro,
familie,
hjælp*

Formålet med Hjælpeforeningen er at »forberede kvinder til det evige livs velsignelser«, siger Linda K. Burton, Hjælpeforeningens hovedpræsident.¹ Det er gennem tro, familie og hjælp, at vi engagerer os i vores »afgørende del af værket.«²

Hjælpeforeningen »er et timeligt og åndeligt virke«, siger Carole M. Stephens, første-rådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab. »Det er det, kvinderne gjorde på Frelserens tid, og det er det, vi fortsætter med at gøre.«³

Når vi ser på den samaritaniske kvinde ved kilden, der lod sin vandkrukke stå og løb ud for at fortælle andre, at Jesus var en profet (se Joh 4:6-42) eller Føbe, som gladeligt havde hjulpet mange (se Rom 16:1-2), ser vi

eksempler på kvinder, som på Frelserens tid tog aktivt del i at komme til Kristus. Det er ham, der åbner for vores vej mod evigt liv (se Joh 3:16).

Kigger vi på vore pionersøstre i Nauvoo i Illinois, som var samlet i Sarah Kimballs hjem i 1842 for at stifte deres egen forening, ser vi Guds plan for at oprette Hjælpeforeningen og det i tråd med præstedømmet. Da Eliza R. Snow skrev nogle vedtægter, så profeten Joseph Smith dem igennem. Han indså, at Kirken ikke var organiseret fuldt ud, før kvinderne var organiseret. Han sagde, at Herren godtog deres oplæg, men at der var noget endnu bedre. »Jeg vil organisere kvinderne under præstedømmet og efter præstedømmets mønster,« sagde han.⁴

»Hjælpeforeningen var ikke bare endnu en gruppe af kvinder, der prøvede at gøre noget godt i verden. Den adskilte sig. Den var »noget bedre«, for den var organiseret under præstedømmets myndighed. Organiseringen af den var et nødvendigt skridt i udfoldelsen af Guds værk på jorden.«⁵

Yderligere skriftsteder og information
Lære og Pagter 25:2-3, 10; 88:73; reliefsociety.lds.org

NOTER

1. Linda K. Burton, i Sarah Jane Weaver, »Relief Society Celebrates Birthday and More March 17«, *Church News*, 13. mar. 2015, news.lds.org.
2. Linda K. Burton, i Weaver, »Relief Society Celebrates Birthday«.
3. Carole M. Stephens, i Weaver, »Relief Society Celebrates Birthday«.
4. Se Joseph Smith, *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 11-12.
5. Se *Døtre i mit rige*, s. 16.

Overvej følgende

How can the Relief Society women fulfill their divine role, as our Heavenly Father has given them, and to eternal life?

NOTER TIL OKTOBERKONFERENCEN 2016

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I gennemgår oktoberkonferencen 2016, kan I bruge disse sider (og noter til konferencer i fremtidige numre) som hjælp i jeres studium og anvendelse af nylig undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

Omvendelse er Guds gave til os

»E t af de udtryk, vi ofte hører i dag, er, at Guds kærlighed er »betingelsesløs«. Selv om det på en måde er sandt, så forekommer beskrivelsen *betingelsesløs* intet sted i skrifterne ...

Gud vil altid elske os, men han kan ikke frelse os i vore synder. Husk Amuleks ord til Ze'ezrom om, at Frelseren ikke ville frelse sit folk *i* deres synder, men *fra* deres synder. Årsagen er, at når vi har syndet, er vi urene, og »intet urent kan arve Himmeriget« (Alma 11:37) eller bo i Guds nærhed ...

I Mormons Bog lærer vi, at hensigten med Kristi lidelser – den ultimative tilkendegivelse af hans kærlighed – var »at tilvejebringe den inderlige barmhjertighed, som overvælder retfærdigheden og tilvejebringer et middel for menneskene, hvorpå de kan have tro til omvendelse« (Alma 34:15) ...

Omvendelse er da hans gave til os, købt for en meget høj pris.«

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Bliv i min kærlighed«, *Liahona*, nov. 2016, s. 48.

PROFETISK LØFTE

FRELSESPLANEN

»Jesus Kristus, vor Frelser, er afgørende for [frelses]planen. Uden hans sonoffer ville alt være tabt. Det er imidlertid ikke nok blot at tro på ham og hans mission. Vi er nødt til at arbejde og lære, søge og bede, omvende og forbedre os. Vi må kende Guds love og efterleve dem. Vi må modtage hans frelsende ordiancer. Kun ved at gøre dette vil vi opnå sand og evig lykke.

Vi er velsignet med at *have* sandheden. Vi har et mandat til at *fortælle om* sandheden. Lad os *efterleve* sandheden, så vi kan være værdige til alt det, Faderen har beredt for os. Han gør intet, der ikke er til gavn for os. Han har sagt: »For se dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Fra min sjæls inderste og i al ydmyghed vidner jeg om den store gave, som er vor Faders plan for os. Det er den eneste fuldkomne vej til fred og lykke, både her og i den tilkommende verden.«

Præsident Thomas S. Monson, »Den fuldkomne vej til lykke«, *Liahona*, nov. 2016, s. 80-81.

Kristi uendelige forsoning

» **H**elbredelsens Mester har kraften til at forandre vores hjerte og give os permanent lettelse fra den sorg, som vores synder forårsager ...

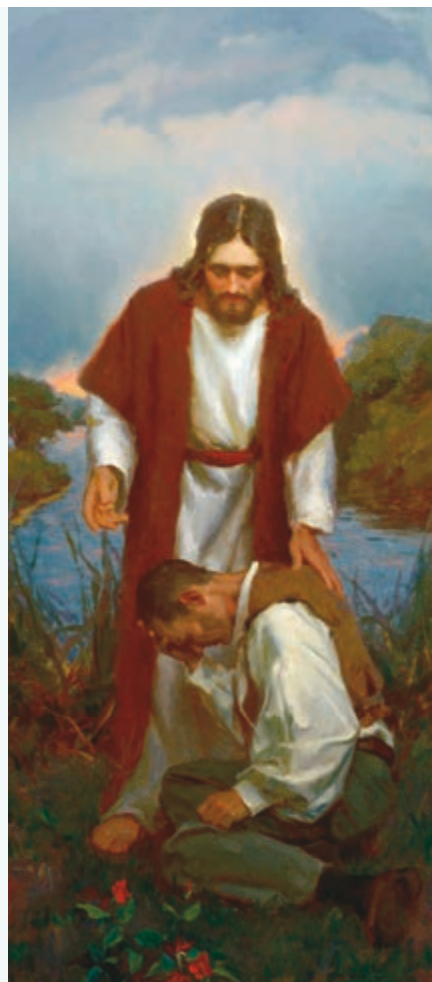
[Han kan] trøste og styrke os, når vi oplever smerte på grund af andres uretfærdige handlinger ...

[Han kan] trøste og styrke os, når vi oplever livets barske realiteter, såsom katastrofer, psykisk sygdom, sygdom, kronisk smerte og død ...

Frelseren [siger]: ...

»Hvis I vil komme til mig, skal I få evigt liv. Se, min barmhjertigheds arm er strakt ud mod jer, og hver den, der vil komme ... vil jeg tage imod.« (3 Ne 9:14).«

Carole M. Stephens, førsterådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, »Helbredelsens Mester«, *Liahona*, nov. 2016, s. 10, 11, 12.

KRÆFT TIL AT ÆNDRE SIG, AF MICHAEL T. MALIM

»Alt, der går imod Kristus eller hans lære, vil forstyrre vores glæde.«

Præsident Russell M. Nelson, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, »Glæde og åndelig overlevelse«, *Liahona*, nov. 2016, s. 84.

Kom og følg ham

Fle talere opfordrede os til at udvikle kristuslignende egenskaber og til at erindre Frelseren, når vi tilbeder på sabbatten. Brug jeres *Liahona* fra november 2016 eller besøg conference.lds.org for at læse, hvad de sagde.

- Hvordan kan jeg praktisere kristen kærlighed og tjeneste? – Se Robert D. Hales, »Kom så og følg mig« ved at praktisere kristen kærlighed og tjeneste«, s. 22.
- Hvordan kan jeg blive en bedre hjemmelærer? – Se Jeffrey R. Holland, »Kirkens udsendinge«, s. 61.
- Hvordan udvikler jeg en oprigtig og dybfølt tilbedelse på sabbatsdagen? – Se Dean M. Davies, »Velsignelserne ved at tilbede«, s. 93.
- Hvordan kan jeg gøre nadverdeltagelsen mere meningsfuld? – Se Peter F. Meurs, »Nadveren kan hjælpe os til at blive hellige«, s. 85

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org.

VI TROR PÅ, AT KIRKEN VIL BLIVE UDBREDT OVER HELE JORDEN

Kirken talte kun seks medlemmer, da den blev organiseret i 1830 i en lille by i staten New York i USA. Siden da er Kirken vokset og tæller nu flere end 15,5 millioner medlemmer fordelt på menigheder og grene i flere end 150 lande. Denne vækst er en opfyldelse af en profeti i Det Gamle Testamente om, at Kirken skulle rulle frem og fylde hele jorden (se Dan 2:31-45). Kirken, Guds rige på jorden, beskrives som en sten, der bliver »revet løs fra bjerget, men ikke ved menneskehånd« (Dan 2:45), hvilket afslører, at det er et guddommeligt værk, og ikke et menneskeskabt.

Selvom Kirkens indflydelse fylder mere på jorden, så vil antallet af medlemmer stadig være relativt småt. Nefi forudså dette og skrev om vor tid: »Jeg så Guds lams kirke, og dens antal var lille« på grund af ugudelighed rundt omkring (1 Ne 14:12). Efterhånden som tiden for Jesu Kristi andet komme nærmer sig, vil verden blive mere og mere ugudelig, og »det vil blive mindre og mindre populært at være sidste dages hellig«.¹

Men Nefi forudså også, »at Lam-mets kirke, som var Guds hellige, også var overalt på jordens overflade« (1 Ne 14:12). Man finder grene og menigheder over hele verden, generalkonferencerne tolkes på mere end 90 forskellige sprog og næsten 75.000 fuldtidsmissionærer forkynder evangeliet i 418 missioner. Evangeliet spredes verden over gennem de sociale medier og hjemmesider som Mormon.org og LDS.org.

Denne indsats er væsentlig og udbredt, men lever ofte en stille eksistens. »Dette Herrens værk er virkelig stort og forunderligt; og det går i bund og grund fremad ubemærket af mange af menneskeheden politiske, kulturelle og akademiske ledere. Det går frem et hjerte og en familie ad gangen, stille og i al ubemærkethed, dets hellige budskab velsigner mennesker overalt.«²

Den sten, der blev profeteret om for så længe siden, ruller frem, og når vi gøre vores del, vil evangeliet fortsætte med at blive spredt og fylde hele jorden (se Dan 2:31-45). ■

Vil I vide mere om Kirkens fremtid så læs Lære og Pagter 65, Gordon B. Hinckley, »En sten hugget ud af bjerget« (oktoberkonferencen 2007) og L. Whitney Clayton, »Tiden skal komme« (oktoberkonferencen 2011).

NOTER

1. Russell M. Nelson, »Vær det bedste, jeres generation har at byde på«, *Liahona*, okt. 2016, s. 50.
2. Se L. Whitney Clayton, »Tiden skal komme«, *Liahona*, nov. 2011, s. 13.

KIRKENS FREMTID

»Det er kun en lille håndfuld præstedømmebærere, I

ser her i aften, men denne kirke vil fylde Nord- og Sydamerika – den vil fylde hele verden.«

Profeten Joseph Smith (1805-1844) ved et præstedømmemøde i 1834, i Kirkens presidents lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 136.

Hvad kan vi gøre for at bidrage til, at evangeliet ruller frem?

Det giver os et grundlag for at sprede evangeliet, at vi holder buddene og styrker vores vidnesbyrd.

Når vi passer vore kaldelser, styrker det Kirken i vores lokalområde.

Evangelisk undervisning af vores familie styrker dem til at leve trofast i en verden, der fortæller dem noget andet.

Vi kan hjælpe med at sprede evangeliet ved blot at tale med andre om det.

I templet kan vi udføre ordiancer for dem, der er døde uden at høre om evangeliet i dette liv.

JEG ØNSKER AT VÆRE SAMMEN MED JER FOR EVIGT!

Leongina Adamés de Ubrí

En 6-årigs tro hjalp mig til at genvinde min tro.

Da jeg var 22 år, tog mit liv en uventet drejning, da min mor døde. Hun og min far havde en stærk tro, og de opdrog mig i evangeliet. Da hun døde, flyttede min far til USA. Som tiden gik, begyndte jeg at føle mig meget alene, eftersom jeg er enebarn. Jeg havde ikke længere min mor med mig her på jorden, og min far boede langt væk, jeg så ham kun tre uger om året.

Det var med den følelse, at jeg begyndte at søge tilflugt hos mine »venner« fra universitetet og arbejdet. Lidt efter lidt begyndte jeg at finde falsk glæde i timelige ting. Jeg holdt op med at komme i kirke, og gradvist blev jeg helt inaktiv. Senere giftede jeg mig med en vidunderlig ung mand, der ikke kendte til evangeliet, selv om han levede efter gode principper. Vi fik tre børn: Leah, Isaac og Ismael.

En oktober måned kom min far på besøg for at se den nye baby. Under hans besøg spurgte seksårige Leah sin bedstefar om, hvorfor han aldrig tog hendes bedstemor med sig. Min far forklarede så, at hendes bedstemor

var på et meget specielt sted tæt på vor himmelske Fader. Så snart min far var taget af sted, sagde Leah meget overbevisende: »Mor. Jeg vil gerne møde bedstemor. Jeg ved godt, at hun er i himlen, men der ønsker jeg også, at vi kommer hen en dag sammen – bedstemor og bedstefar, far, Isaac, Ismael og dig og mig. Jeg ønsker at være sammen med jer for evigt. Jeg ønsker, at vi er den samme familie deroppe, som vi er hernede, så vi kan lege med bedstemor!«

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle sige. Jeg rørte ved hendes smukke, uskyldige ansigt, og så gik jeg ind i mit soveværelse. Jeg faldt ned på knæ og græd, indtil jeg ikke havde flere tårer. Jeg bad vor himmelske Fader om tilgivelse. Jeg vidste, at jeg havde forladt den sti, der gjorde, at vi kunne leve sammen som en evig familie. Jeg havde svigtet mit ansvar for at lede dem ad den rette sti, og jeg havde ikke talt med min mand om evangeliet.

BUNDET I HIMLEN

»Da Frelseren levede på jorden, talte han om myndigheden til at besegle familier, da han til sin seniorapostel, Peter, sagde disse ord: »Hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene« (Matt 16:19).

Det er kun i det celestiale rige, at vi kan leve i familier for evigt. Der kan vi leve som familier i vor himmelske Faders og Frelserens nærhed.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Familier kan være sammen for evigt«, *Liahona*, juni 2015, s. 4.

Da jeg blev i stand til at stå op, kontaktede jeg en leder i Kirken, og han satte mig i kontakt med ældsterne i min menighed. Den følgende aften kom de og underviste min mand. Fra den aften tog vores liv en helt anden drejning. Nu tager vi i kirke sammen som familie hver søndag. Jeg har en kaldelse, der gør, at jeg kan hjælpe mindre aktive søstre. Vi forbereder os også til at tage til templet.

Guds Ånd vejleder os sommetider gennem dem, hvorfra vi mindst venter det. Denne gang skete det gennem min seksårige datter. Jeg ved nu, at jeg ved at blive besejlet i templet kan være sammen med min familie for evigt. ■

Forfatteren bor i Santo Domingo i Den Dominikanske Republik.

STIL SPØRGSMÅL VED VORES SPØRGSMÅL TIL DRØFTELSE

Ted Barnes

Kirkens afdeling for præstedømme og familie

Forestil jer, at I sidder og spiser frokost med nogle venner og drøfter en film, som I har set sammen. Så siger en af jeres venner: »Hvem kan fortælle mig, hvilken scene i filmen der var den vigtigste?«

I bliver lidt forvirrede over spørgsmålet og tænker jer om et øjeblik, hvorefter I siger, at den sidste scene sandsynligvis var den vigtigste. »Det var en god kommentar,« siger jeres ven. »Men det var ikke helt det, jeg havde i

tankerne. Andre bud? Lad os høre fra nogen, der ikke har sagt noget endnu.«

Sådan ville man ikke tale med sine venner, men af en eller anden grund virker det til at være det, der sker i søndagsskoleklasserne. I stedet for at drøfte evangeliske sandheder naturligt og trygt, siger vi som lærere nogle gange noget, der i andre situationer ville virke mærkelige og måske endda standse samtalen. Vi håber, at

klassen vil føle, at de er blandt venner og trygt kan fortælle om deres tanker omkring de principper, der undervises om.

En sådan udveksling kan indbyde

Ånden og være en berigende oplevelse for alle.

Hvordan kan vi sikre os, at vore spørgsmål fører til en mere naturlig og indholdsrig drøftelse? Der er noget, vi bør gøre, og noget, vi bør undgå – som mange lærere har fundet nyttige: Stil ikke spørgsmål, hvor svaret er for åbenlyst. Stil spørgsmål, der har mere end ét muligt svar. Stil ikke spørgsmål, der er for personlige.

Inden vi planlægger, hvilke spørgsmål vi vil stille i klassen, kan det også være værdifuldt at stille os selv spørgsmålet: *Hvorfor stiller jeg overhovedet spørgsmålet?*

Hvorfor spørger I?

Motivationen bag vore spørgsmål gør en verden til forskel. Stiller vi fx

Det vigtigste spørgsmål er måske det, som lærere stiller sig selv, inden de går ind i klassen.

nogle gange spørgsmål, fordi vi har noget at sige, men vi ønsker, at en fra klassen siger det i stedet for? Vi ønsker retteligt ikke at stå for al talen selv, men vi ønsker at få en bestemt pointe frem, så vi stiller sommetider et spørgsmål, som vi ved vil lokke det svar frem, som vi ønsker at høre. Den tankegang fører til spørgsmål, som i virkeligheden er forklædte udtalelser som: »Hvordan kan det at undgå porno hjælpe jer til at holde jeres tanker rene?« eller »Er det vigtigt at bede hver dag?«

Der er situationer, hvor det er helt passende at stille spørgsmål, der har til hensigt at trække et bestemt svar frem. De kan tjene til at fremhæve en pointe eller hjælpe læreren fremad i lektionen. Men spørgsmål som dem opmuntrer med størst sandsynlighed ikke til en meningsfuld drøftelse.

Hvis vi på den anden side stiller spørgsmål, fordi vi virkelig gerne vil vide, hvad der foregår i vore klassemedlemmers hoved og hjerte og liv, så vil det afspejle sig i de spørgsmål, vi stiller.

Spørgsmål, som indbyder klassen til en hjertelig snak, der afføder åndelig indlæring, kan være spørgsmål som: »Hvad falder jer i øjnene, når I

læser disse vers?« eller »Hvilke oplevelser har lært jer at stole på Herrens løfter?« eller henvend ethvert andet spørgsmål, der begynder med »Hvad tænker I ...?«

Overvej disse eksempler:

- Ånden spurgte Nefi: »Hvad ønsker du?« (1 Ne 11:10).
- Frelseren spurgte sine disciple: »Hvem siger I, at jeg er?« (Matt 16:15).
- Og han sagde til Martha: »Jeg er opstandelsen og livet ... Tror du det?« (Joh 11:25, 26).

Ethvert af disse spørgsmål opfordrede nogen til at fortælle, hvad der rørte sig i hjertet på dem. Og i hvert tilfælde fulgte der en stærk åndelig oplevelse.

Spørgsmål er udtryk for kærlighed

Tro det eller ej, så kan det at stille spørgsmål, der afføder en diskussion, komme naturligt til næsten alle, selv folk, der ikke anser sig selv for at være gode undervisere. Vi gør det spontant hver gang, vi fører en meningsfuld samtale med venner eller familie – eller bare snakker til frokost om en yndlingsfilm. Men når vi står ved tavlen foran rækkerne af forventningsfulde elever, så glemmer

vi pludselig alt om, hvad der falder naturligt.

Så måske er en del af tricket at stille gode spørgsmål til drøftelse at tænke: »Hvordan ville jeg stille dette spørgsmål, hvis jeg ikke var i et klasseværelse, hvis vi bare sad derhjemme og talte sammen om evangeliet, som venner gør? Hvordan ville jeg tilskynde dem til at åbne op omkring deres indsigter og følelser?« Undervisning er ikke *helt* så afslappet som en snak mellem venner, men ét gælder for begge dele – den bør være motiveret af oprigtig interesse og ægte kærlighed.

Så I skal ikke være kede af det, hvis I stadig ikke har helt styr på det med at stille velformulerede spørgsmål. Og kan I ikke andet end at elske dem, I underviser, så vil Ånden vejlede jer, og I vil blive bedre og bedre til at vide, hvad I skal sige. »Kærligheden hører aldrig op« (1 Kor 13:8), og det er også sandt for noget så enkelt som en lærer, der stiller spørgsmål i sin klasse. ■

kan læse mere om seks typer af spørgsmål i »Ask Inspired Questions«, *Teaching in the Savior's Way*, 2016, s. 31-32, der er tilgængelig på undervisning.lds.org/dan.

INDSIGT FRA LÆRE
OG PAGTER OM

Faderen og Sønnen

Denne bog af åbenbaringer afslører sandheder om Guddommen, og hvordan vi kan leve med Frelseren og vor himmelske Fader igen.

Norman W. Gardner

Seminar og institut

Gengivelsen af evangeliet har givet verden langt større viden om Guddommens beskaffenhed og hensigter. Med den viden vokser vores tro på dem, og vores ønske om at holde deres bud øges.

Lære og Pagter lærer os især om Jesus Kristus, fordi den belærer om nogle store sandheder omkring »hans guddommelighed, hans storhed, hans fuldkommenhed, hans kærlighed og forløsende kraft« (Indledning til Lære og Pagter). Denne bog med nutidig åbenbaring inkluderer Herrens opfordring: »Lær af mig, og lyt til mine ord« (L&P 19:23). Den kan uddybe vores forståelse om ham, om vores forhold til ham, om hvad han har gjort for at forløse os, og hvad han forventer af os.

I Lære og Pagter kan vi høre Jesu Kristi røst.

Lære og Pagter er ikke gammel skrift, men den indeholder åbenbaringer, der blev givet til Joseph Smith og hans efterfølgere i vore dage. Jesu Kristi guddommelige røst høres, når han taler som Faderens repræsentant.¹ Herren Jesu Kristi stemme finder man oftere i form af første person ental [jeg] i Lære og Pagter end i Det Nye Testamente, Mormons Bog og Den Kostelige Perle tilsammen.²

L&P 18:33-35 »Jeg, Jesus Kristus, jeres Herre og jeres Gud, har talt det. Disse ord er ikke fra mennesker ... men fra mig ... for det er min røst, som taler til jer.«

Joseph Smith modtog mange åbenbaringer fra Frelseren

JOSEPH SMITH JUN. MODTAGER ÅBENBARING, AF DANIEL A. LEVINS

HERREN VISER SIG I TEMPLET I KIRTLAND, AF DEL PARSON

Joseph Smith og Oliver Cowdery så Jesus Kristus i templet i Kirtland.

Lære og Pagter indeholder beretninger af dem, som så Gud

Som følge af det første syn i 1820 fik drengen Joseph Smith førstehåndsviden om Faderens og Sønnens eksistens. Lære og Pagter fortæller om andre gange, hvor profeten og andre så Faderen og Sønnen i syner eller ved personlig tilsynekomst. Disse beretninger fungerer som nutidige vidnesbyrd for os om, at de lever, og de stod i spidsen for evangeliets gengivelse.

L&P 76:19-23 Faderen og Sønnen blev set i et syn i februar 1832.

L&P 137:1-3 Faderen og Sønnen blev set i et syn i januar 1836.

L&P 110:2-4 Den store Jahve, Jesus Kristus, viste sig i april 1836.

Lære og Pagter lærer os om Gud Faderen

Profeten Joseph Smith sagde: »Når vi forstår Guds beskaffenhed og ved, hvordan vi kan komme til ham, begynder han at åbenbare himlene for os ... Når vi er rede til at komme til ham, er han rede til at komme til os.«³ Lære og Pagter hjælper os til at komme vor himmelske Fader nærmere, da den belærer os om hans væsen, egenskaber og hensigter.

L&P 20:12, 17-18 Gud Faderen er uendelig og uforanderlig.

L&P 76:20, 23 Faderen og Sønnen er separate og særskilte væsener.

L&P 93:3-5 Faderen og Sønnen er ét.

L&P 130:22 Faderen og Sønnen har et legeme af kød og knogler.

L&P 138:3-4 Vor himmelske Fader elsker sine børn, så han sendte sin Søn for at frelse menneskeheden.

Da Stefanus blev stenet til døde, så han Faderen og Sønnen.

UDSNIT AF MOSES SER JAHVE, AF JOSEPH BRICKEY.

Jahve (Jesus Kristus) talte ansigt til ansigt med Moses.

Lære og Pagter lærer os om Jesus Kristus

Jesus Kristus var den førstefødte blandt alle vor himmelske Faders åndelige børn. I den førjordiske tilværelse opnåede Jesus al kundskab og kraft, og han repræsenterede Faderen som Skaber af utallige verdener. I og med sin guddommelige kraft er Herren Jesus Kristus kilden til lys og liv for alle hans skabninger. Lære og Pagter kaster lys over mange af hans roller i Faderens plan.

L&P 93:21 Jesus Kristus var den førstefødte blandt vor himmelske Faders åndelige børn.

L&P 38:1-3 Jesus Kristus havde tilegnet sig al kundskab og kraft, inden verden blev skabt.

L&P 76:24 Jesus Kristus repræsenterede Faderen som Skaber af verdener.

L&P 88:6-13 Jesus Kristus er kilden til lys og liv for alle hans skabninger.

L&P 45:11; 136:21, 22 Jesus Kristus var den store Jahve i Det Gamle Testamente.

L&P 43:34 Jesus Kristus er verdens Frelser.

L&P 18:11-13; 20:21-25 Jesus Kristus led, korsfæstede, døde og opstod igen.

L&P 29:10-12 Jesus Kristus har lovet, at han vender tilbage til jorden i kraft og herlighed.

Gennem nutidsåbenbaring kan vi lære, hvordan vi bliver Faderen og Sønnen mere lig.

Lære og Pagter belærer os om, hvad Faderen og Sønnen forventer af os

Lære og Pagter tydeliggør mere end nogen anden hellig skrift, hvad evigt liv er – nemlig at vende tilbage for at leve med Faderen og Sønnen, modtage alt det, som Faderen har, og blive som dem. Den fortæller os også om, hvordan Jesus Kristus gennem sit sonoffer, gør dette muligt, og hvad vi må gøre for at opfylde de krav, han har sat. Derudover lærer vi af Lære og Pagter, hvad det vil sige at følge Jesu Kristi eksempel, da Jesus Kristus ikke, ligesom vi ikke har, til at begynde med havde fylden, men han modtog nåde for nåde, indtil han havde al magt og herlighed.

L&P 1:32; 19:16-19; 58:42-43; 95:1-2 Frelseren tilbyder alle, der vil omvende sig, tilgivelse.

L&P 20:37, 41, 72-74; se også **33:11** Guddommen indbyder alle, som tror, til dåb og modtagelse af Helligånden.

L&P 84:19-21 Gennem Det Melkisedeske Præstedømmes ordinancer tilkendes guddommelighedens kraft.

L&P 93:12-14, 16-17 Jesus Kristus modtog nåde for nåde, indtil han havde en fylde.

L&P 20:30-31 Frelseren viser nåde over for dem, som elsker og tjener ham.

L&P 35:2; 50:40-43 Vi kan blive ét med Faderen og Sønnen.

L&P 93:19-20 Vi kan modtage af Faderens herlighed og fylde.

Lære og Pagter indeholder en anvisning for, hvordan man tilegner sig åndelig kundskab

Udover at undervise og vidne om Faderen og Sønnen indeholder Lære og Pagter en anvisning for, hvordan man tilegner sig åndelig kundskab om alle Guddommens medlemmer ved hjælp af Helligånden: Studér Herrens ord, bed vor himmelske Fader om at kunne forstå dem, og udøv tro på Jesus Kristus ved at lyde hans bud.

Lys og sandhed loves dem, der lever efter alle Herrens ord. Det er vigtigt at lære detaljerne omkring Guddommens beskaffenhed og deres hensigter. Denne kundskab kan føre til flittig søgen efter åndelig forståelse og overbevisning om sandheden. Denne kundskab kan forvise os om, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus kender os personligt, at de elsker os, og at de inderligt ønsker at velsigne os med evigt liv.

L&P 6:5; 76:5-10, 114-118 Vor himmelske Fader ønsker, at vi beder om kundskab, og han har lovet at dele af den.

L&P 84:43-48 Faderen underviser os, når vi flittigt giver agt på hans ord.

L&P 88:118 Søg efter at lære ved studium og ved tro.

Studium og bøn kan åbne op for åndelig kundskab.

UDSNIT AF JOSEPH SMITH FORKYNDE, AF SAM LAWLOR.

Joseph Smith fortalte om Faderen og Sønnens egenskaber og hensigter.

Konklusion

Lære og Pagter hjælper os til at komme vor himmelske Fader og hans enbårne Søn, Jesus Kristus, nærmere, da den kaster lys over deres egenskaber og deres hensigter. Profeten Joseph Smith opsummerede, hvorfor vi kan stole på og forlade os på Gud: »Vor Guds hensigter er store, hans kærlighed ufattelig, hans visdom uendelig og hans magt ubegrænset, derfor har de hellige al grund til at fryde sig og være glade, idet de ved, at »sådan er Gud, vor Gud i al evighed.«⁴ ■

NOTER

1. Præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972) forklarede: »Siden faldet er al åbenbaring kommet gennem Jesus Kristus, som er Det Gamle Testaments Jahve. I alle skrifterne, hvor Gud nævnes og hvor han har vist sig, var det Jahve ... Faderen har aldrig talt direkte og personligt med mennesker siden faldet, og han har aldrig vist sig, undtagen når det har været for at præsentere og bære vidnesbyrd om Sønnen« (se *Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 1977-1980?, 3 bind, 1:33).
2. Se Gordon B. Holbrook, »The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants«, *Ensign*, sep. 2013, s. 40, 45 (note 2).
3. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 42.
4. Se *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 40.

GORDON B. HINCKLEY:

EN OPTIMISTISK OG VISIONÆR PROFET

*Når I dette år studerer
Kirkens præsidenters
lærdomme: Gordon B.
Hinckley i præstedømmet og
Hjælpeforeningen, vil I lære om en
profet med en ukuelig optimisme,
kærlighed og fremsynethed.*

Gordon B. Hinckley blev født den 23. juni i 1910 med Bryant Stringham Hinckley og Ada Bitner Hinckley som forældre. Han giftede sig med Marjorie Pay i templet i Salt Lake City den 29. april 1937, og sammen fik de fem børn. Han tjente som den 15. præsident for Kirken fra den 12. marts 1995 til den 27. januar 2008.

Andrew D. Olsen

Kirkens forlag

»Jeg er nødt til at plante nogle træer hvert forår,« skrev præsident Gordon B. Hinckley i sin dagbog i en alder af 82. »Det har jeg vist gjort i de sidste 50 år mindst ... Der er noget vidunderligt ved et træ. Det står til at begynde med så småt og vokser med årtiderne. Det giver skygge på en varm sommerdag. Det bærer dejlig frugt. Det bidrager til den forunderlige proces, som fotosyntesen er ... Et træ er en forunderlig del af den Almægtiges skaberværk.«¹

Præsident Hinckley fortsatte med at plante træer, til han var i sine halvfemser. På mange måder afspejlede hans kærlighed til planter sig i hans virke som apostel og præsident for Kirken. Når han plantede, var det et udtryk for optimisme, et karaktertræk der også gennemsyrede hans lærdomme og omgang med andre mennesker. Han passede og plejede hvert træ, akkurat som han gjorde med det

enkelte menneske. Og han så langt ind i fremtiden, hvor han så, hvordan træerne ville blive – akkurat som han så det evige potentiale i den enkelte og den storladne fremtid for Guds værk.

»Vi har al mulig grund til at være optimistiske«

»Jeg er en optimist!«, sagde præsident Hinckley ofte. »Jeg anmoder indtrængende om, at vi holder op med at opsøge stormene og nyder solskinnet i større grad.«² Hans optimisme stak dybere end et positivt livssyn, selvom han forædlede det. Den ultimative kilde til hans optimisme – kilden, der gjorde den til en kraft – var hans tro på Gud og hans vidnesbyrd om Guds plan for lykke og frelse af sine børn.

Et bevis på præsident Hinckleys optimisme var hans faste tro på, at »alting ordner sig.«³ »Alting ordner sig, kan meget vel være præsident Hinckleys mest gentagne forsikring til familie, venner og samarbejdspartnere,« har ældste Jeffrey R. Holland sagt. »Bliv ved med at prøve,« sagde han ofte. »Udvis tro. Vær lykkelige. Tab ikke modet. Alting ordner sig.«⁴

Dette budskab var dog ikke kun rettet mod andre. »Det siger jeg til mig selv hver morgen,« sagde præsident Hinckley til en

forsamling. Hvis man gør sit bedste, vil det hele ordne sig. Sæt jeres lid til Gud, og gå fremad med tro og tillid til fremtiden. Herren vil ikke svigte os.«⁵

Præsident Hinckleys optimisme holdt ham oppe trods prøvelser, utilstrækkelighedsfølelser og et overvældende pres. Og han stod fast ved sin overbevisning om, at »alting ordner sig« – selv når han oplevede tilbageslag og skuffelser, hjertesorg og ensomhed.

I sin optimisme bagatelliserede præsident Hinckley ikke problemer. Han forklarede: »Jeg har set en hel del på denne jord ... Jeg har været i områder, hvor krige rasede og hadet glødede i menneskers hjerte. Jeg har set den forfærdende fattigdom, der hærger mange lande ... Jeg har med stor bekymring set vores samfunds moralske forfald.

Og alligevel er jeg optimist. Jeg har en enkel og alvorsfuld tro på, at retfærdigheden vil sejre, og at sandheden vil vinde.«⁶

Under et interview med en journalist fra *New York Times* i Nauvoo i Illinois i USA, bekræftede præsident Hinckley, at der var mange tragedier og problemer, og derpå trak han på sin kærlighed til Kirkens historie for at undervise om optimisme:

»Vi har al mulig grund til at være optimistiske ... Se på Nauvoo. Se, hvad de byggede her på syv år, før de forlod det. Hvad gjorde de så? Lagde de sig til at dø? Nej! De tog fat på arbejdet! De bevægede sig halvvejs over dette kontinent og pløjede ørkenens sandjord og fik den til at blomstre som en rose. På det grundlag har denne kirke vokset sig til en stor verdensomspændende organisation, der påvirker menneskers liv i en god retning i mere end 140 lande. Man kan ikke, man bygger ikke af eller på pessimisme eller kynisme. Man ser med optimisme, arbejder i tro, og så sker tingene.«⁷

Præsident Hinckleys optimisme påvirkede også hans sans for humor – et opmuntrende, behageligt vid, som skabte samhørighed med andre. Engang overnattede han hos en stavspræsident, som boede sammen med sin familie

i en gammel skole, som de havde bygget om. Den nat tjente et klasseværelse som præsident Hinckleys soveværelse. Ved stavskonferencen næste dag kom han med en vittig kommentar: »Jeg har mange gange sovet i et klasseværelse – men aldrig i en seng.«⁸

»Vores interesse og omsorg bør altid handle om den enkelte«

Ved sin første generalkonferencetale som præsident for Kirken talte Gordon B. Hinckley meget om Kirkens vækst. »Vi er ved at blive et stort verdensomspændende samfund,« sagde han. Derpå ændrede han vinkel og fremhævede dette essentielle princip: »Vores interesse og omsorg bør altid handle om den enkelte ...

Vi taler i tal, men alle vore anstrengelser må tilegnes den enkeltes udvikling.«⁹

Mens præsident Hinckley var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, rejste han til nogle af de mest afsides steder i verden, blandt andet til krigszoner, for at tjene den enkelte. Ingen gruppe var for langt væk eller for lille til at få hans opmærksomhed. Han fortsatte på

samme måde som Kirkens præsident, og han rejste mere end en million kilometer til flere end 60 lande, sommetider for at mødes med store grupper og andre gange for at mødes med en håndfuld mennesker

I 1996 rejste præsident og søster Hinckley rundt til otte lande i Asien og Stillehavsområdet på 18 dage. De begyndte i Japan og med et stramt program mødtes de med tusindvis af mennesker, som fyldte de forskellige mødesteder. »Det var følelsesladede oplevelser for mig,« skrev præsident Hinckley, mens han var i Korea. »Jeg har set ting, som jeg knapt kunne drømme om, da jeg kom her første gang i 1960.«¹⁰ På den tur indviede han også templet i Hong Kong.

Det sidste planlagte sted på turen var Filippinerne. Efter præsident Hinckley havde talt til flere end 35.000 mennesker i Manila, skrev han: »Jeg stod og vinkede til dem, og

jeg var meget rørt. Vi tog af sted med tårer i øjnene.« Tidligere den dag havde han besøgt et sted, hvor han i 1961 havde bedt indvielsesbøn for missionering i Filippinerne. »Vi var kun i stand til at finde et indfødt filippinsk medlem,« mindedes han. »Siden da er antallet af medlemmer vokset til flere end 300.000.«¹¹

Da Hinckley-parret påbegyndte hjemrejsen, fandt de ud af, at flyet var nødt til at lande og tanke op på øen Saipan. Præsident Hinckley spurgte, om der var missionærer på Saipan, og fik at vide, at der var nogle få. Selvom han var på vej hjem fra en udmattende tur, ville han gerne møde de få missionærer: »Jeg spurgte, om vi på en eller måde kunne give dem besked om, at vi landede i Saipan omkring kl. 19.00 og vi ville prøve at komme ud af lufthavnen og møde dem.«

Nogle timer senere stod 10 missionærer og omtrent 60 kirkemedlemmer klar til at hilse på præsident og søster Hinckley. »De krammede os inderligt,« skrev præsident Hinckley. »De var så taknemlige for at se os, og vi var taknemlige for at se dem. Vi kunne kun være hos dem en kort stund, da det ikke tog så længe at tanke flyet op. Vi efterlod dem med en velsignelse og tog tilbage til flyet.«¹²

Et andet typisk eksempel på præsident Hinckleys omsorg for den enkelte kom til udtryk under vinter-OL i 2002, som blev holdt i Salt Lake City i Utah. Næsten hver eneste dag mødtes han med regeringsledere, ambassadører og andre fremtrædende personer. En dag kort tid inden han skulle mødes med den tyske præsident, mødtes han med en 13-årig ung pige på hendes fødselsdag. »Hun lider af aplastisk anæmi, en meget alvorlig sygdom,« skrev han. »Vi havde en hyggelig tid sammen ... Jeg fortalte hende, at vi ville huske hende i vore bønner.«¹³

Præsident Hinckley havde en forkærlighed for Kirkens børn og unge, og sådan havde de det også med ham. Efter et møde i Brasilien, hvor en ung kvinde havde hørt ham tale, sagde hun: »Jeg følte Guds Ånd intenst. Da præsident Hinckley afsluttede sin tale, sagde han til os: 'I kan tage herfra, tage hjem og glemme alt om, hvad jeg har sagt her i dag, men glem aldrig, at jeg elsker jer.' Jeg vil aldrig glemme de ord.«¹⁴

Præsident Hinckleys hustru, Marjorie, var både partner og en stor indflydelse i hans omsorg for den enkelte. Han skrev: »Alle, der kender hende, synes at elske hende, fordi hun har sådan en ægte interesse i mennesker. Hun bekymrer sig om deres problemer og behov. Hvor er jeg da heldig at have sådan en ledsager.«¹⁵

Fra øverst til til venstre: Præsident Hinckley mødes med medlemmer; med sin hustru, Marjorie, i Hong Kong i Kina; en stund med overvejelse til generalkonferencen.

Da deres fem børn var blevet store, rejste ægteparret almindeligvis sammen, og søster Hinckley favnede folk med kærlighed rundt om i verden. Når hun mødtes med missionærerne, overraskede hun ofte deres forældre med en opringning, når hun kom hjem. Hun havde også en evne til at kunne opnå kontakt med et stort publikum. »[Marge] ved, hvordan man siger ting, der behager og hjælper folk,« skrev præsident Hinckley efter en regionalkonference. »Resten af os prædiker, hvor hun bare taler med dem.«¹⁶

Ved præsident Hinckleys begravelse talte en af hans rådgivere, præsident Henry B. Eyring, om nogle af hans bedrifter. Så bemærkede han, at alle disse bedrifter havde en ting til fælles.

»De velsignede altid den enkelte med muligheder. Og han tænkte altid på dem med de færreste muligheder,

de almindelige mennesker, som kæmpede for at klare hverdagens problemer og udfordringerne ved at efterleve Jesu Kristi evangelium. Mere end en gang prikkede han mig i brystet med sin finger, når jeg kom med et forslag, og sagde: »Hal, har du husket den person, der kæmper?«¹⁷

Fra øverst til venstre: Præsident Hinckley ved templet i Boston; i samtale med nyhedsmedier; med medlemmer i Ghana.

Vision for fremtiden

I forlængelse af præsident Hinckleys optimisme og hans fokus på den enkelte lå hans profetiske vision for fremtiden. Den mest gennemgribende var visionen omkring templer. »Tempelordinancerne [er]«, som præsident Hinckley påpegede, »de største velsignelser, som Kirken kan tilbyde.«¹⁸

Da han blev præsident for Kirken i 1995, var der 47 fungerende templer i verden. Under hans ledelse fordoblede Kirken det antal på lidt mere end fem år. Hans vision omkring templer var dristig og vidtrækkende, men formålet var ene og alene at velsigne den enkelte en for en.

Inspirationen til denne nye æra af tempelbyggeri kom i 1997, da præsident Hinckley tog til Colonia Juárez i Mexico for at fejre 100-året for en kirkeejet skole.

Bagefter og under en lang støvet køretur, sad han i dybe tanker. »Der blev stille,« mindes hans sekretær, Don H. Staheli. »Og derpå begyndte åbenbaringen at komme, som jeg forstår det. Han havde tidligere tænkt på mindre templer, men ikke på den måde, som han tænkte over dem denne gang.«¹⁹

Præsident Hinckley beskrev senere den proces: »Jeg begyndte at spørge mig selv, hvad der kunne gøres for at gøre det muligt for disse mennesker at få et tempel ... Da jeg mediterede over dette, kom den tanke til mit sind, at ... vi kan bygge alle de essentielle dele ved et tempel i en relativt lille bygning ... Jeg begyndte at tegne skitsen til en plan ... Hele billedet kom helt klart til mit sind. Jeg tror af hele mit hjerte på, at det var inspiration, at det var åbenbaring fra Herren. Jeg kom hjem og talte med mine rådgivere om det, og de bifaldt det. Derefter fremlagde jeg det for De Tolv, og de godkendte det.«²⁰

Fire måneder senere til generalkonferencen kom præsident Hinckley med den historiske bekendtgørelse om, at Kirken ville begynde at bygge mindre templer i områder, hvor der ikke var medlemmer nok til at retfærdiggøre et større. »Vi er fast besluttet på at bringe templerne til medlemmerne og give dem enhver mulighed for at opnå de meget dyrebare velsignelser, der kommer ved tilbedelse i templet,« sagde han.²¹

Ved den efterfølgende generalkonference kom præsident Hinckley med endnu en historisk bekendtgørelse, hvori det lød, at planen var at arbejde på at have 100 fungerende templer ved udgangen af år 2000. »Vi går vi fremad i et tempo, som vi aldrig før har set,« sagde han.²² Da han rapporterede om, hvordan det skred frem med tempelbyggeriet i april 1999, brugte han en velkendt vending: »Dette er et kolossalt forehavende med mange problemer, men uanset hvilke vanskeligheder vi støder på, så løser problemerne sig, og jeg er overbevist om, at vi vil nå vores mål.«²³

I oktober 2000 rejste præsident Hinckley til Boston i Massachusetts i USA for at indvie Kirkens tempel nummer 100 – et ud af 21, som han havde indviet samme år rundt om på fire kontinenter. Da han nærmede sig livets slutning, stod 124 templer færdigbyggede, og 13 mere var blevet bekendtgjort eller under opførelse.

Præsident Hinckleys vision for fremtiden gjorde, at han søgte inspiration om andre måder at velsigne Guds børn på. Han blev plaget over den lidelse og fattigdom, han så, hvorfor han stod i spidsen for en væsentlig udvidelse af Kirkens humanitære indsats, primært blandt andre, der ikke er medlemmer af Kirken. Han stiftede også Kirkens selvsupplerende uddannelsesfond for at hjælpe Kirkens medlemmer i fattigdomsplagede lande. Fra denne fond kan de optage lån til at betale for den uddannelse, de har brug for til at kunne få et bedre arbejde, som kan hjælpe dem til at bryde fattigdommens lænker og blive selvhjulpne. Til og med år 2016 har 80.000 enkeltpersoner fået muligheden for at få en uddannelse takket være lån fra denne fond.

Der omtales mange andre eksempler på præsident Hinckleys profetiske visioner, bl.a. »Familien: En proklamation til verden« og bygningen af Conferencecentret i *Kirkens prææsidenters lærdomme: Gordon B. Hinckley*.

»Mit vidnesbyrd«

Få dage inden sin 91 års fødselsdag skrev præsident Hinckley: »Jeg behøver ikke at plante mere, men jeg

vil. Det ligger i min natur.«²⁴ Uanset alder, om det var som ung missionær eller 97-årig profet, lå det ligeledes i hans natur at så evangeliske frø i hjertet på folk rundt om i verden. Han tjente i 20 år som medlem af De Tolv Apostles Kvorum. Derefter tjente han i 14 år som rådgiver i Det Første Præsidentskab. Da han blev præsident for Kirken i en alder af 84 år, førte han den i næsten 13 år gennem en dynamisk udvikling.

Som kernen i præsident Hinckleys livslange tjeneste var hans vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans evangelium, som blev gengivet ved profeten Joseph Smith. I en generalkonferencetale med titlen »Mit vidnesbyrd« sagde han delvist gennem tårer dette:

»Af alt det, som jeg er taknemlig for her til morgen, er der én ting, som skiller sig markant ud. Det er et levende vidnesbyrd om Jesus Kristus ...

Han er min Frelser og min Forløser. Ved at give sit liv, i smerte og ufattelig lidelse, har han rakt ud for at løfte mig og enhver af os og alle Guds sønner og døtre fra det evige mørkes dyb, som fulgte efter døden ...

Han er min Gud og min Konge. Fra evighed til evighed hersker og regerer han som Kongernes Konge og Herrernes Herre. Der er ingen ende på hans herredømme. Natten sænker sig ikke over hans herlighed ...

Taknemlig og med usvækket kærlighed bærer jeg vidnesbyrd om alt dette i hans hellige navn.«²⁵ ■

NOTER

1. Gordon B. Hinckleys dagbog, 22. marts 1993.
2. Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes*, 2000, s. 101.
3. *Kirkens prææsidenters lærdomme: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 69.
4. Se Jeffrey R. Holland, »Præsident Gordon B. Hinckley: Stålsat og modig«, *Stjernen*, juni 1995, særnummer, s. 5-6.
5. *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 331.
6. I Conference Report, okt. 1969, s. 113.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 412.
8. Dagbog, 4. nov. 1973.
9. *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 291, 292.
10. Dagbog, 22. maj 1996.
11. Dagbog, 30. maj 1996.
12. Dagbog, 1. juni 1996.
13. Dagbog, 22. feb. 2002.
14. Se »Profeten talte til de unge«, *Mindenummer: Præsident Gordon B. Hinckley, 1910-2008*, supplement til *Liahona*, apr. 2008, s. 15.
15. Dagbog, 23. nov. 1974.
16. Dagbog, 14. maj 1995.
17. Henry B. Eyring, i *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 197.
18. I *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 306.
19. Don H. Staheli, interview, transskription, 2012, s. 85, Kirkens historiske bibliotek.
20. Dagbog, 6. mar. 1999. Denne indførsel er en opsummering af hans bemærkninger ved den første indvielsession af templet i Colonia Juárez i Mexico. Præsident Hinckley havde tænkt over konceptet med mindre templer i mere end 20 år (se *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 34, s. 301-303).
21. Gordon B. Hinckley, »Nogle tanker om templer, fastholdelse af nyomvendte og missionering«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 50.
22. *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 303.
23. Se Gordon B. Hinckley, »Kirken går fremad«, *Liahona*, juli 1999, s. 4.
24. Dagbog, 18. juni 2001.
25. Se *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 321-323.

Ældste
Christoffel
Golden
De Halvfjerds

Tapre

I VORES VIDNESBYRD OM FRELSEREN

Enhver af os vil blive opfordret til at handle i situationer, der er svære, men også skelsættende. Disse situationer vil afgøre, hvem vi er, og hvad vi er blevet.

Som ung mand blev jeg for mange år siden hvervet – eller som vi kaldte det »indkaldt« – til det sydafrikanske militær. Jeg blev udpeget til en deling af soldater, som var gode mænd, men de var grove i munden og i deres opførsel, som man sommetider ser hos mænd, der tjener i militæret.

Jeg opdagede, at det ikke altid var let at efterleve evangeliets standarder, når man er omgivet af en sådan indflydelse. Men helt fra starten af min militærtjeneste var jeg glad for at stå op for det, jeg troede på. Jeg gjorde det klart, at jeg ikke ville deltage i adfærd, som jeg anså for at være forkert. Jeg er glad for at kunne sige, at mændene i min deling – om end nogle modvilligt til at begynde med – kom til at respektere mine standarder.

Ved en lejlighed, på en militær træningslejr, stod en gruppe af os rundt om et lejrball en smuk, mørk, skyfri og stjerneklar nat. Nogle af gutterne i min deling drak øl, mens jeg sippede til en sodavand. Diskussionen var behagelig, og der var ingen usømmelig snak.

Mens vi var der, kom der nogle få mænd fra en anden deling hen til vores hyggelige cirkel. En af de mænd vendte sig mod mig og bemærkede min sodavand, og han håned mig for, at jeg ikke drak øl. Inden jeg kunne nå at svare, overraskede en af mine venner mig ved at irettesætte manden.

»Vi synes, det er bedst, at De går nu, sir,« sagde han. »Vi vil ikke have, at nogen taler sådan til Chris! Rent faktisk er han den eneste mand blandt os, der lever som en ægte kristen.«

Således irecttesat listede manden stille af i den mørke nat. I det øjeblik var jeg, om end lidt genert over den uventede kompliment, inderligt taknemlig for, at jeg havde valgt at følge Paulus' råd om at være »et forbillede for de troende« (1 Tim 4:12).

I står også over for valg, især i denne tid af jeres liv, hvor jeres ånd bliver stemt til og gjort modtagelig for de store muligheder, der er i vente for jer. Spørgsmålet er, hvad I ønsker at skrive om jer selv om 5, 10 eller 20 års tid – eller når jeres liv ender?

Hvad vil det sige at være tapper?

I et af de mest bemærkelsesværdige syn, der er optegnet i den hellige skrift, beskriver profeten Joseph Smith forholdene for dem, der vil arve det celestiale rige, efter de er opstået og dømt. I samme afsnit af Lære og Pagter (afsnit 76) åbenbares forholdene også for dem, som ikke passer ind i det celestiale rige, men som i stedet kandiderer til de terrestriale og telestiale riger.

Når man taler om dem, som vil arve det terrestriale rige, er vi gennem åbenbaring blevet belært om, at de »er jordens hæderlige mennesker, der blev forblindet af menneskers listighed ... [og] som modtager af [Guds] herlighed, men ikke af hans fylde« (L&P 76:75-76). Dernæst belæres vi om dette forbløffende princip: »Disse er dem, som ikke er tapre i vidnesbyrdet om Jesus; derfor får de ikke kronen over vor Guds rige« (L&P 76:79, fremhævelse tilføjet).

Tænk over det et øjeblik. Vil vi forspilde det celestiale riges herlighed med alle dets store og evigtvarende velsignelser, alene fordi vi ikke har været tapre i vidnesbyrdet om Jesus her i vores korte, jordiske prøvestand?

Hvad betyder det at være tapper i vidnesbyrdet om Jesus? En nutidig Herrens apostel har sagt:

»Det betyder at være modig; at anvende al sin styrke, energi og alle sine evner i krigen mod verden; at udkæmpe troens gode strid ... Tapperhedens

hovedhjørnesten i kampen for retfærdighedens sag er at adlyde evangeliets hele lov.

At være tapper i Jesu vidnesbyrd er at »kom(me) til Kristus og bliv(e) fuldkommengjort i ham«; det er at fornægte sig selv »al gudløshed« og elske Gud af al sin »kraft sind og styrke« (Moro 10:32).

At være tapper i vidnesbyrdet om Jesus er at tro på Kristus og hans evangelium med urokkelig overbevisning. Det er at kende sandheden og guddommeligheden af Herrens værk på jorden ...

At være tapper i vidnesbyrdet om Jesus er at »trænge [sig] frem med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og kærlighed til Gud og alle mennesker«. Det er at holde »ud til enden« (2 Ne 31:20). Det er at efterleve vores religion, at leve som vi prædiker, at overholde buddene. Det er en manifestation af, at »ren og ægte gudsdyrkelse« i menneskers liv er, »at tage sig af faderløse og enker i deres nød og bevare sig selv uplettet af verden« (Jak 1:27).

At være tapper i vidnesbyrdet om Jesus er at beherske sine lidenskaber, styre sin appetit og hæve sig over alt, hvad der er kødeligt og ondt. Det er at overvinde verden, ligesom han, der er vores store eksempel, gjorde det, han, som selv er det tapreste af alle vor Faders børn. Det er at være moralsk ren, at betale sin tiende og sine andre ydelser, at holde sabbatten hellig, at bede af et oprigtigt hjerte, at ofre alt, hvis vi bliver bedt derom.

At være tapper i vidnesbyrdet om Jesus er at tage Herrens side i enhver sag. Det er at stemme, som han ville stemme. Det er at tænke, hvad han tænker, at tro, hvad han tror, at sige, hvad han ville sige, og gøre, hvad han ville gøre, hvis han var i den samme situation. Det er at have Kristi sind og være ét med ham, som han er ét med sin Fader.«¹

Her er jeg nødt til at tilføje noget, som vor Frelser, Herren Jesus Kristus, belærte om under sin jordiske tjenestegerning.

»Tro ikke, at jeg er kommet for at bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for at bringe fred, men sværd.

At være tapper er at efterleve vores religion, at leve som vi prædiker og at overholde buddene.

Jeg er kommet for at sætte splid mellem en mand og hans far, en datter og hendes mor, en svigerdatter og hendes svigermor,

og en mand får sine husfolk til fjender.

Den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd, og den, der elsker søn eller datter mere end mig, er mig ikke værd.

Og den, der ikke tager sit kors op og følger mig, er mig ikke værd.

Den, der har reddet sit liv, skal miste det, og den, der har mistet sit liv på grund af mig, skal redde det* (Matt 10:34-39).

Vores mål her i livet er hverken mere eller mindre end at forberede os på igen at leve i vor elskede himmelske Faders nærhed som arvinger på lige fod med Jesus Kristus. Denne herlige tilværelse i evige familier med vores hustru eller mand og vore børn og øvrige familie er tilgængelig for

alle, selvom nogle først vil opleve disse velsignelser på den anden side af sløret.

Sådanne velsignelser kræver, at vi tager vores kors op og forbliver tapre indtil enden og i vores vidnesbyrd og tjeneste af vor Herre og Frelser.

Forberedelse til handling

Den vej, vi hver især er formodet at følge, er fyldt med talløse muligheder og utallige udfordringer. Vi er nødt til at træffe mange beslutninger hver dag – nogle er små og tilsyneladende uvigtige, andre er store og har vidtrækkende konsekvenser.

Det er et uomtvisteligt faktum, at enhver af os vil blive opfordret til at handle i situationer, der er svære, men også skelsættende. De situationer vil afgøre, hvem vi er, og hvad vi er blevet. De kommer ofte, når det er ubelejligt

og upopulært at handle retskaffent og tappert. Når I skriver jeres livs historie, vil I opdage, at de mest skelsættende øjeblikke, I kommer til at stå i, er, når I står alene.

Jeg vil fortælle en beretning, der handler om at stå alene midt i stor modgang. På et tidspunkt i november 1838 sad profeten Joseph Smith og nogle andre, deriblandt ældste Parley P. Pratt (1807-1857), lænket og i fængsel i Richmond i Missouri i USA.

Ældste Pratt beskrev følgende hændelse, som indtraf under deres indespærring:

»En af disse langtrukne aftener havde vi ligget, som om vi sov, til efter midnat, og vores øre og hjerte havde lidt meget, mens vi i timevis havde lyttet til de uanstændige vittigheder, de frygtelige eder, de forfærdelige gudsbespøttelser og det sjofle sprog, som vore vagter med oberst Price i spidsen anvendte, når de pralede over for hinanden om de plyndringer, mord, røverier etc., som de havde begået

blandt *mormonerne* i Far West [i Missouri] og dets nabolag. De pralede tilmed af, hvordan de med magt havde tvunget sig på hustruer, døtre og jomfruer, og hvordan de havde skudt eller slået hjernen ud på mænd, kvinder og børn.

Jeg havde lyttet, indtil jeg følte en sådan afsky og var blevet så chokeret og forfærdet og så fyldt med en ånd af retfærdig vrede, at jeg knap kunne afholde mig fra at rejse mig og irttesætte fangevogterne. Men jeg sagde ikke et ord til hverken Joseph eller nogen anden, selvom jeg lå lige ved siden af ham og vidste, at han var vågen. Pludselig rejste han sig og talte med en tordenrøst eller som en brølende løve. Han sagde følgende, så vidt jeg erindrer det:

»TI STILLE, I plageånder fra helvede. I Jesu Kristi navn formaner jeg jer og befaler jer at tie; jeg vil ikke leve et minut mere og høre en sådan tale. Hold inde med sådan tale, ellers vil I eller jeg dø I DETTE ØJBLIK!

Han holdt op med at tale. Han stod helt rank i frygtindgydende majestæt. Lænket og uden våben, rolig, uanfægtet og værdig som en engel, så han ned på de modløse vagter, der havde sænket eller smidt deres våben på jorden, som krøb sammen på knæ og trak sig hen i et hjørne eller lå sammenkrøbet ved hans fødder og tryglede om forladelse og forblev tavse til vagtskiftet.«²

Det mod, profeten Joseph Smith viste, er ikke forbeholdt profeter eller ældre medlemmer af Kirken. Det vidner en hændelse i præsident Joseph F. Smiths (1838-1918) liv om. Det var efteråret 1857, hvor den 19-årige Joseph F. vendte tilbage fra sin mission i Hawaii, at han sluttede sig til et vogntog i Californien i USA. Det var en omskiftelig tid for de hellige. Johnstons hær marcherede mod Utah og mange nærrede stor bitterhed mod Kirken.

En aften red der adskillige bøller ind i vogntogets lejr, og de bandede og truede med at skade enhver mormon, de måtte finde. De fleste fra vogntoget gemte sig bag træer og buske, men Joseph F. tænkte ved sig selv: »Skal jeg løbe fra disse fyre? Hvorfor skulle jeg være bange for dem?«

Derfor gik han hen til en af de indtrængende, som med en pistol i hånden krævede at få at vide, om han var mormon.

Joseph F. svarede: »Ja hr. – det er jeg helt igennem og helt og aldeles.«

Det fik bøllen til at gribe hans hånd og sige: »Du er vel nok ——— den rareste mand, jeg nogensinde har mødt! Giv hånd, min unge ven, jeg er glad for at se en mand, der står fast ved sin overbevisning.«³

I befinder jer nu i en af de vigtigste faser af jeres liv! I skriver nu og vil fremover stund for stund og dag for dag skrive jeres personlige historie. Der vil være tider, hvor I bliver nødt

til at handle, og andre gange, hvor I gør klogt i at tie. Muligheder vil der blive masser af, beslutninger skal træffes, og der bliver konfrontationer, der må tages!

Husk at I aldrig er alene i vor himmelske Faders plan for lykke. Mange, der lever på jorden i dag, og endnu flere på den anden side af sløret, taler jeres sag for Herren, det sker endda på denne dag. I er blevet givet stor kraft gennem de ordinancer, I har modtaget, og de pagter, I har indgået. Fremfor alt er jeres elskede himmelske Fader og hans Søn – vor Frelser Jesus Kristus, vores Talsmand – altid til stede for at hjælpe jer gennem livet. I Frelserens meget rørende undervisning, da han var her på jorden, kom han med en invitation til enhver levende sjæl, og derfor også os:

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28-30).

Jeg tilføjer højtideligt mit vidnesbyrd om, at vor evige himmelske Fader og hans Søn, vor Herre Jesus Kristus, vitterligt lever. Jeg vidner også om, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige på enhver tænkelig måde er Herrens genoprettede kirke og Guds rige på jorden.

Må jeg – og de, som deler dette vidnesbyrd – altid forblive tapre i denne store sag. ■

Fra talen »Being Valiant«, der blev holdt på LDS Business College den 17. juni 2014. Hvis I vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på ldsbc.edu.

NOTER

1. Se Bruce R. McConkie, »Vær tapre i kampen for troen«, *Den danske stjerne*, maj 1975, s. 39.
2. *Autobiography of Parley Parker Pratt*, red. Parley P. Pratt jun., 1938, s. 210-211.
3. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith*, 1999, s. 104.

STÅ FAST VED DET, I TROR PÅ

»Må vi altid være modige og forbedret på at stå fast ved det, vi tror på, og hvis vi må stå alene i processen, må vi da gøre det modigt og styrket af vores viden om, at vi faktisk aldrig er alene, når vi står sammen med vor Fader i himlen.«

Præsident Thomas S. Monson, »Vov at stå alene«, *Liahona*, nov. 2011, s. 67.

Ældste Gary E. Stevenson

De Tolv Apostles
Kvorum

KØB indsigt FOR ALT, HVAD DU EJER

Reel indsigt kommer til jer, når I forstår den indbyrdes sammenhæng mellem studium og bøn, når I holder fast i jeres løfte om at hengive jer, mens I lærer og optjener, og når I sætter jeres lid til og forlader jer på Herren Jesus Kristus.

Meget af mit liv som universitetsstuderende blev tilbragt på biblioteket. Hver gang jeg kom derind, blev jeg mødt af et skilt, hvor der stod: »Køb indsigt for alt, hvad du ejer« (Ordsp 4:7).

Vi ved alle, at det kræver repetition at huske noget. Derfor har jeg dette skriftsted fra Ordsprogenes Bog indgraveret i mit sind, for jeg læste det hver gang, jeg kom ind på biblioteket i mine fire år som bachelorstuderende.

Jeg kommer med den samme opfordring til hver eneste af jer: »Køb indsigt for alt, hvad du ejer.« Jeg opfordrer jer også til at tænke over betydningen af dette skriftsted, og hvordan det kunne gavne jer. Det har jeg gjort. Jeg har vendt det i mine tanker igen og igen, og min fortolkning af, hvad det betyder, har udviklet sig en hel del. I kan måske få noget ud af mine iagttagelser.

Et indsigtsfuldt hjerte

Som ung missionær i Japan kæmpede jeg for at lære et svært sprog, jeg hørte

nogle ord tidligt og ofte. Hilsener som *ohayo gozaimasu* (god morgen) eller *kon-nichiwa* (god eftermiddag) var to af dem. Et andet var *wakarimassen*, som betyder: »Jeg forstår ikke«. Dette ord syntes tillige med en åben håndbevægelse at være den foretrukne respons blandt japanske kontakter til unge missionærer, når de forsøgte at indlede en samtale med dem.

Da jeg til at begynde med tænkte over betydningen af »Køb indsigt for alt, hvad du ejer«, tænkte jeg noget i retning af opfattelse: Altså hvad jeg kunne høre med mine ører og forstå med min hjerne. Jeg tænkte på det japanske ord *wakarimassen*. Forstår jeg eller forstår jeg ikke?

Efterhånden, som jeg har studeret og observeret brugen af ordet *indsigt* i skrifterne og de levende profeters ord, er jeg dog kommet frem til en dybere forståelse. Overvej følgende ord af ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, da han var præsiderende biskop for Kirken:

Planet Nine?

silver
47

Ag

107.868

gold
79

Au

196.967

aurum

SÆT JERES LID TIL HERREN OG HANS ORD

»At være et eksempel på tro betyder, at vi sætter vores lid til Herren og hans ord. Det betyder, at vi er i besiddelse af, og vi plejer den tro, som vil vejlede vore tanker og handlinger. Vores tro på Herren Jesus Kristus og på vor himmelske Fader vil påvirke alt, vi gør. Midt i vor tids forvirring med samvittighedskonflikter og hverdagens virvar bliver en fast tro et anker i vores tilværelse.«

Præsident Thomas S. Monson,
»Vær et eksempel og et lys«,
Liahona, nov. 2015, s. 87.

Til intelligens følger vi viden, erfaring, visdom og hjælp fra Helligånden gennem bøn. Først dér når vi en indsigt i vores hjerte.

»For det første begynder vi med den intelligens, som vi er født med. Til vores intelligens følger vi viden, når vi søger efter svar, studerer og uddanner os. Til vores viden følger vi erfaring, som bør føre os til et vist niveau af visdom. Ud over vores visdom, tilføjer vi hjælpen fra Helligånden gennem vore bønner i tro, hvor vi beder om åndelig vejledning og styrke. Dér, og kun dér, når vi en *indsigt* i vores hjerte – som motiverer os til, at »gør(e) hvad er ret, lad så følgerne komme!« (*Salmer og sange*, nr. 153). Følelserne, der knytter sig til et *indsigtsfuldt* hjerte, giver os den gode ånd ved forvisningen om, at vi ikke alene ved, hvad der er rigtigt, men vi gør det rigtige uanset, hvad følgerne bliver. *Indsigten* i vores hjerte kommer af et tæt samspil mellem studium og bøn.«¹

Overvej så dette igen: »Køb indsigt for alt, hvad du ejer.« Indsigt følger i denne kontekst intelligens, kundskab, viden, erfaring, visdom og tilskyndelser fra Helligånden – alt sammen noget, som leder os til at vide og gøre, hvad der er ret.

De fleste af jer nærmer sig eller er kommet til en afgørende skillevej i livet. I bliver

mere og mere selvstændige, som årene går, og I bevæger jer dybere ind i »for alt, hvad du ejer«-fasen i jeres liv. Hvad er det så, at I vil anskaffe jer? I får jer måske en mand eller en kone, jeres egen familie, et job for blot at nævne nogle få ting.

For at håndtere disse meget vigtige ting, som vi får, må vi også opnå forståelse eller »indsigt«, som skriften siger. Den indsigt kommer af en indbyrdes sammenhæng imellem studie og bøn. Eller sagt på en anden måde må vi stole og forlade os på Herren Jesus Kristus. Alma beskrev dette, da han sammenlignede ordet med et frø. Som han sagde: »Det begynder at oplyse min *forstand*, ja, det begynder at blive mig lifligt« (Alma 32:28; fremhævelse tilføjet).

Præsident Thomas S. Monson citerer ofte et skriftsted fra Ordsprogenes Bog, som følger endnu en dimension til denne indsigt: »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt« (Ordsp 3:5).²

Når vi tror på og sætter vores lid til Herren, kommer der et andet mål af indsigt fra ham ind i vores hjerte.

»Herrens hånd er over os«

Lad mig komme med et eksempel på en stærk kvinde, som spillede en afgørende rolle i genoprettelsen, som stolede på Herren, og som ikke støttede sig til sin egen indsigt.

Kort tid efter, Kirken var blevet organiseret i Palmyra i New York, forblev Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith, i Waterloo i New York sammen med en stor gruppe hellige, mens hendes mand, Joseph sen., og nogle af deres sønner, blandt andet Joseph Smith, tog i forvejen til Kirtland i Ohio. Hun fik ansvar for at føre den gruppe til Ohio, når hun fik besked fra sin søn, profeten.

Beskeden kom tidligt i foråret 1831. Så med hjælp fra nogle af brødrene satte Lucy gruppen i bevægelse mod Buffalo i New York i den hensigt at tage videre til Ohio med skib over Lake Erie. Hun sagde: »Da brødrene mente, at foråret havde gjort det muligt at sejle over søen, begyndte vi alle at forberede os på at flytte til Kirtland. Vi hyrede en båd ... og ... vi talte i alt 80 sjæle.«

Da de så lagde fra land i Eriekanalen med kurs mod Buffalo, fortæller hun: »Jeg kaldte brødrene og søstre sammen og mindede dem om, at vi rejste på befaling fra Gud, lige så vel som Lehi havde gjort, da han forlod Jerusalem, og hvis vi var trofaste, havde vi samme grund til at forvente Guds velsignelser. Jeg bad dem om at fatte sig med alvor, og *løfte deres hjerte mod Gud i konstant bøn*, så vi kunne få fremgang.«

Omtrent halvvejs til Buffalo blev det umuligt at komme videre via kanalen. Forholdene for de 80 hellige var ubehagelige, og de begyndte straks at murre. Lucy, som satte sin lid til Herren, måtte forene dem i tro. Så hun sagde: »Nej, nej ... I kommer ikke til at sulte, brødre, ej heller noget i retning af, så vær tålmodige og hold op med at brokke jer. Jeg er ikke i tvivl om, at Herrens hånd er over os.«

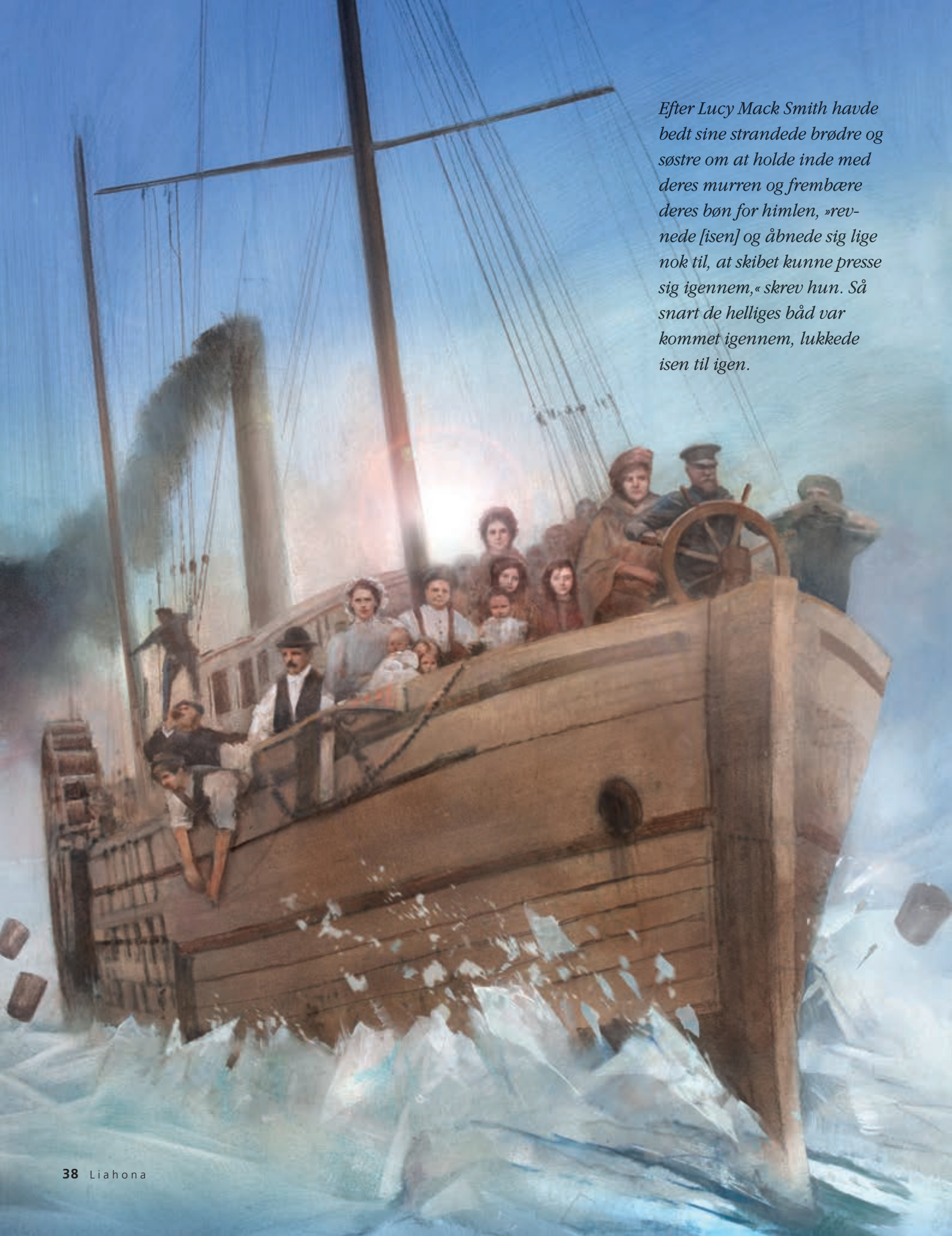
Da de ankom til Buffalo fem dage efter, de havde forladt Waterloo, var passagen fra havnen ud til Lake Erie tilfrosset. De betalte for at sejle med en kaptajn Blake, en mand som kendte Lucy Smith og hendes familie.

Efter et par dage, og selvom forholdene på skibet ikke passede til, at alle ventede på skibet på afgang, så »bad kaptajn Blake passagerne om at blive ombord, fordi han ønskede at være klar til afgang med et øjeblikks varsel, og på samme tid sendte han en mand ud for at måle, hvor tyk isen var. Da han vendte tilbage, kunne han fortælle, at isen havde pakket sig til en tykkelse på 6 meter, og efter hans skøn ville vi komme til at ligge i havnen to uger mere,« skrev Lucy.

Det var sønderknusende nyheder for gruppen. Forsyningerne var små og forholdene svære. Lucy Mack Smith skrev desuden, hvordan hun formanede de hellige: »I siger, at I sætter jeres lid til Gud, så hvordan kan I murre og klage, som I gør! I er mere uforstandige end Israels børn var – for her længes mine søstre efter deres gyngestol, og brødrene, som jeg forventede fasthed og gåpåmod fra, siger, at de visse tror, at de kommer til at dø af sult, inden de når målet for deres rejse. Og hvorfor forholder det sig således? Har nogen af jer manglet noget? ... Hvor er jeres tro? Hvor er jeres tillid til Gud? Indser I ikke, at alt blev skabt af ham, og han hersker over alt, hans hænder har skabt? Og tænk jer, om alle de hellige her ville løfte deres hjerte i bøn til Gud, at der kunne åbnes en vej for os, hvor let ville det så ikke være for ham at bryde isen, så vi på et øjeblik kunne komme videre på vores færd!«

Bemærk nu venligst moder Smiths store tro, og hvordan hun valgte at stole på Herren, hvordan hun bad de hellige om ikke at støtte sig til deres egen indsigt:

»Nuvel, brødre og søstre, hvis I frembærer jeres ønsker til himlen, så isen må brydes, og vi kan komme fri, så vil det så sikkert, som at Herren lever, ske! I samme øjeblik lød en støj, som bragende torden. Kaptajnen skreg: »Alle mand på sin post.« Isen revnede og åbnede sig lige nok til, at skibet kunne presse sig igennem. Åbningen var så smal, at da båden trængte sig igennem, blev vandhjulene på siden revet af med et brag, som tillige med kaptajnens kommando, sømændenes hæse svar, isens buldren og vidners skrig og forvirring udgjorde en virkelig forfærdelig

Efter Lucy Mack Smith havde bedt sine strandede brødre og søstre om at holde inde med deres murren og frembære deres bøn for himlen, »revnede [isen] og åbnede sig lige nok til, at skibet kunne presse sig igennem,« skrev hun. Så snart de helliges båd var kommet igennem, lukkede isen til igen.

situation. Vi var knap nok kommet igennem sejlrenden, da isen lukkede sig igen, og brødrene fra Colesville, som stadig var i Buffalo, havde ingen mulighed for at følge os.

Da vi sejlede ud af havnen, råbte en af de forbipasserende: »Der ryger mormonkompagniet! Skibet er sunket 25 centimeter længere ned end nogensinde før, og mærk jer mine ord, hun synker, intet kunne være mere sikkert.« De var rent faktisk så sikre på det, at de gik lige hen på avisens nyhedsredaktion og fik bragt en notits om, at vi var gået ned, så da vi ankom til Fairport, kunne vi læse om vores død i avisen.³

»Støt dig ikke til din egen indsigt«

»Køb indsigt for alt, hvad du ejer« eller sagt på en anden måde: »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt« (Ordsp 3:5).

Jeg har personligt observeret den hjertesorg og det personlige kaos, som følger, når man fokuserer på køb af verdslig visdom og ikke på Herrens indsigt. Det virker til, at de, der støtter sig til deres egen indsigt eller stoler på en arm af kød, er mere tilbøjelige til at tillægge sig et overproportioneret fokus på eller en besættelse af materielle ting, prestige, magt og social status. Holder man derimod sine »køb« i overensstemmelse med skriftens vejledning om »indsigt« vil det dæmpe jeres verdslige appetit. Det vil sætte en passende ramme for jeres aktiviteter som flittige medlemmer af samfundet og Guds rige.

Jeg husker, at jeg som ung studerende fuld af forhåbninger lyttede til en respekteret og succesrig mentor, som foreslog, at vi på behørig vis kunne håndtere vore ambitioner ved rækkefølgen: »Lær, optjen og tjen.« Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) kom med en anvisning, der fører til, at man stoler på Herren og sætter sin lid til ham frem for en selv. Han sagde: »Vi har alle et firfoldigt ansvar. For det første har vi et ansvar for vores familie. For det andet har vi et ansvar over for vores arbejdsgiver. For det tredje har vi et ansvar i Herrens værk. For det fjerde har vi et ansvar over for os selv.«

Vi må finde en balance. Præsident Hinckley foreslog, at vi varetager vores firfoldige ansvar gennem familiebøn, familieaften, studium af skriften som familie, ærlighed og loyalitet mod vores arbejdsgiver, pasning af vore ansvar i Kirken, personligt studium af skriften, hvile, rekreation og motion.⁴

Den amerikanske filosof og forfatter Ralph Waldo Emerson sagde: »Denne tid er, som alle andre tider, meget god, hvis vi da ellers ved, hvad vi vil bruge den til.«⁵

Heldigvis har sidste dages hellige aldrig behøvet at se ret langt for at vide, hvad de skal gøre. Med jeres kundskab om en kærlig himmelsk Fader og den store plan for lykke, stikker roret dybt i vandet. Så stik også årerne dybt i vandet og træk så hårdt og jævnt.

Ved en generalkonference citerede præsident Thomas S. Monson fra Ordsprogenes Bog, som han havde gjort før: »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt. Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier.« Derpå sagde han: »Det har været historien om mit liv.«⁶ Sikke et liv at efterligne.

Jeg har store forhåbninger for enhver af jer, og det har Faderen og Sønnen også. Jeg slutter, hvor jeg begyndte med formaningen fra Ordsprogenes Bog: »Køb indsigt for alt, hvad du ejer.«

Tilegn jer reel indsigt. Den kommer til jer, når I forstår den indbyrdes sammenhæng mellem studium og bøn, når I holder fast i jeres løfte om at tjene, mens I lærer og optjener, og når I ikke blot stoler på jer selv, men sætter jeres lid til og forlader jer på Herren Jesus Kristus. ■

Fra talen »Lean Not unto Thine Own Understanding,« der blev holdt på Brigham Young University den 14. jan. 2015. Vil I læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Se Robert D. Hales, »At træffe retfærdige valg«, *Stjernen*, jan. 1989, s. 8; fremhævelse tilføjet.
2. Se for eksempel præsident Thomas S. Monson, »Afsluttende ord«, *Liahona*, maj 2010, s. 112.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith*, 1979, se 195-199, 202-205; fremhævelse tilføjet.
4. Se Gordon B. Hinckley, »Fryd dig over privilegiet ved at tjene«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 21. juni 2003, s. 22-23.
5. Ralph Waldo Emerson, i »The American Scholar«, fra en tale holdt den 31. aug. 1837 på University of Cambridge.
6. Thomas S. Monson, »Et afsluttende ord«, s. 112; citat af Ordspr 3:5-6.

RESPEKT FOR KVINDER – I ALLE ALDRE

Jeg blev kaldet til at undervise Det Aronske Præstedømme i min gren, og en søndag var emnet respekt for kvinder. Under lektionen talte vi om, at alle kvinder bør vises respekt, lige fra barndom til alderdom, som det stod i lektionshæftet for Det Aronske Præstedømme.

Gabriel (navnet er ændret), en af de unge mænd i klassen, sagde, at for ham var en kvinde et hunkønsvæsen, der var gammel nok til at være hans mor, og enhver kvinde, der var yngre end ham, skulle respektere ham, fordi han var mand. Ingen af de andre i klassen var enige med ham, hvilket han havde svært ved at fatte.

Vi fortsatte ved at tale om, hvordan man viser kvinder respekt, og jeg fortalte, at en af de ting, jeg gør, er at rejse mig, når der kommer en kvinde ind i bussen, selvom det betyder, at jeg må stå op 30 til 40 minutter, før

jeg når frem. Jeg sagde, at mænd burde rejse sig og lade kvinderne få sæderne. Gabriel var stadig ikke helt tryk ved lektionen.

To dage senere steg jeg på en bus og satte mig foran. Alle sæderne var optaget, da en mand og hans lille datter steg på og gik ned bagi. Snart efter steg en ældre kvinde på bussen, og jeg rejste mig og tilbød hende min plads.

En mand bag mig prikkede mig på ryggen, pegede bagud i bussen og sagde, at der var en ung mand, der prøvede at fange min opmærksomhed. Jeg gik ned for at se, hvem den unge mand var. Næsten alle dernede smilede, for den unge mand havde lige givet sin plads til den mand og hans fireårige datter, som næsten lige var steget på bussen. Det var Gabriel, den unge mand i min præstedømmeklasse, som havde følt sig utilpas under lektionen om respekt for kvinder.

Han sagde: »Jeg så efter, om du rejste dig for den dame, der kom ind i bussen. Jeg blev rørt, da jeg så, at det gjorde du, og jeg huskede på lektionen i søndags, og så var jeg nødt til at rejse mig for den lille pige og hendes far.«

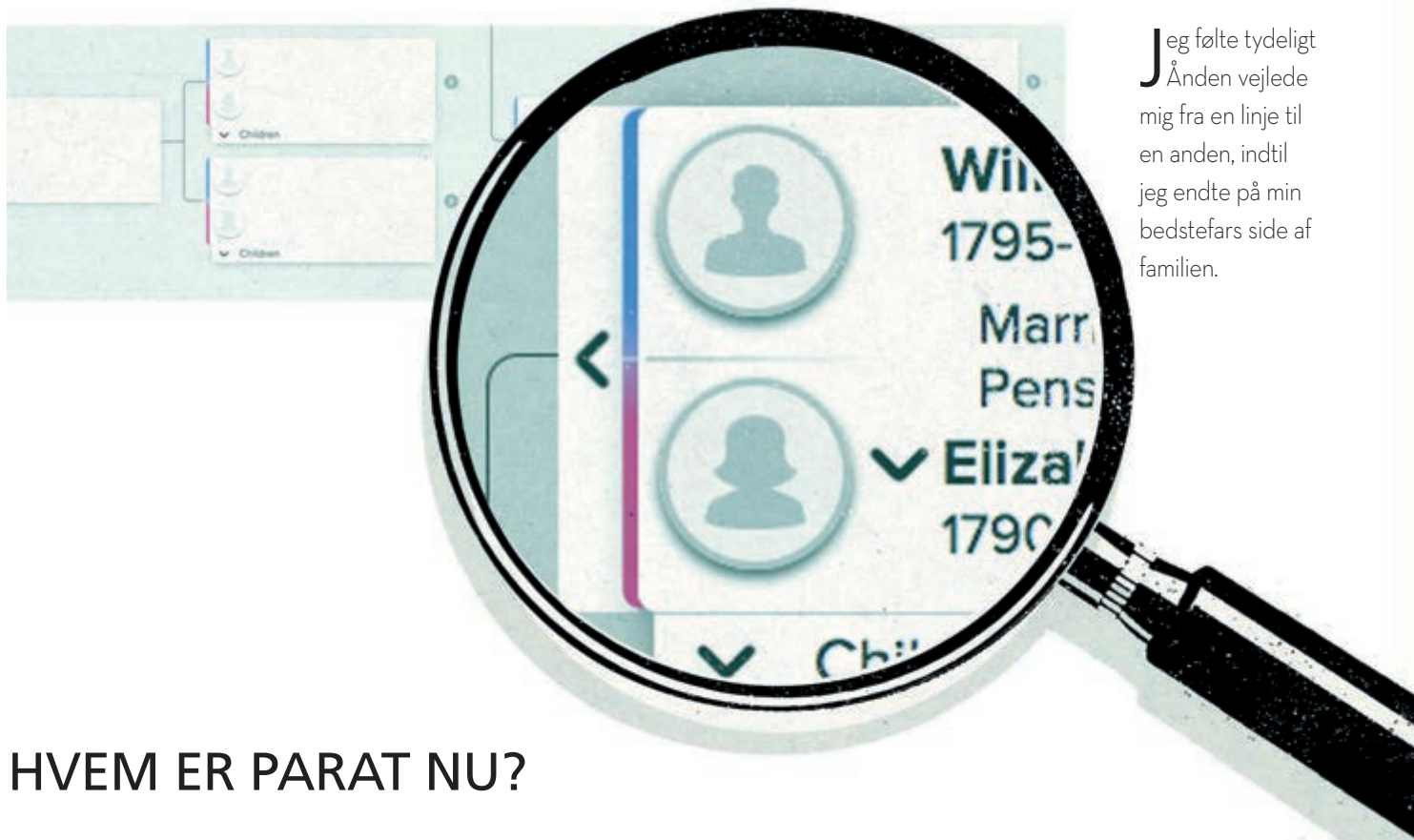
Jeg blev så glad for at se, at de unge mænd lever efter det, de lærer i Kirken. Han plejede at tænke, at respekt kun var noget, man viser ældre kvinder, men efter vores søndagslektion, valgte han at vise en fireårig pige respekt.

Jeg er så glad for, at jeg valgte at leve, som jeg havde prædikeret, og det hjalp ham til at vise respekt for kvinder i alle aldre. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, hvordan han ville have haft det, hvis jeg ikke havde rejst mig for kvinden i bussen. Jeg kom til at tænke over et skriftsted: »Når I ved det, er I salige, hvis I gør det« (Joh 13:17). ■

Owie Osaretin Friday er fra Edo i Nigeria

En ældre kvinde steg på bussen, og jeg rejste mig og tilbød hende min plads.

Jeg følte tydeligt
Ånden vejlede
mig fra en linje til
en anden, indtil
jeg endte på min
bedstefars side af
familien.

HVEM ER PARAT NU?

En søndag efter den sidste tale ved generalkonferencen fik jeg en helt klar tilskyndelse til at logge ind på min FamilySearch-konto og lave noget slægtsforskning. Jeg var lidt modstræbende med hensyn til at arbejde på min slægtsforskning, for mine tidligere forsøg havde ikke været den store succes. Min familie går meget op i at lave slægtsforskning, så jeg havde en tanke i baghovedet om, at der ikke var noget tilbage, som jeg kunne gøre.

Jeg lænede mig tilbage og sukkede af frustration, når jeg så på et spor, som jeg ikke havde kunnet komme videre fra i årevis, men jeg håbede, at dette endelig var dagen, hvor jeg kunne finde noget information. Jeg begyndte mine regelmæssige søgninger i

folketællinger og kirkebøger og efter en time, havde jeg ikke fundet noget. Så tilskyndede den Ånd, der hele weekenden havde hvisket til mig under konferencemøderne, mig til at bede og finde ud af, hvem der var klar til, at der blev udført ordinancer for dem nu.

Da jeg havde bedt, gik jeg tilbage til mit eget navn og bevægede mig fremad gennem linjen. Jeg følte tydeligt Ånden vejlede mig fra en linje til en anden, indtil jeg endte på min farfars side af familien. I løbet af den næste time skyllede Ånden ind i rummet, og jeg fandt seks navne, som jeg kunne tage med til templet. Da jeg havde gjort navnene klar til templet, kastede jeg et blik på de optegnelser, som jeg havde fundet informationen i. Mine øjne

fylldes med tårer og mit hjerte af glæde – informationen kom fra frivillige, der havde brugt deres tid på indeksering af optegnelser over mine forfædre. I ren taknemlighed indekserede jeg navne for andre den næste time.

Den dag svulmede mit vidnesbyrd af taknemlighed af to årsager. Den første var, at Ånden under generalkonferencen havde vejledt mig til at lave slægtsforskning og ladet mig vide, hvilke navne jeg skulle lede efter. Og den anden var, at Kirkens medlemmer rundt om i verden indekserer navne, så folk som mig kan finde vore aner tydeligt og hurtigt fremskynde værket. Det var et klart og stærkt vidnesbyrd for mig om, at Guds værk spreder sig hastigt over hele jorden. ■
Leisa Wimpee er fra Nevada i USA

EN SPEJDERLEDERS BØN

Jeg var spejderleder for 20 unge mænd og to andre ledere på en aktivitetstur i det sydlige Utah i USA.

Da vi nåede derhen, hvor vi skulle dreje fra til vores lejrplads, stoppede jeg og kiggede ud over ørkenen foran mig. Jeg havde taget denne tur mange gange, men af en eller anden årsag kunne jeg ikke få øje på noget, jeg kunne genkende. Jeg kiggede til venstre og til højre efter noget, jeg genkendte.

Uanset hvor mange veje, jeg tjekkede, endte de blindt.

Det var ved at blive mørkt. Til sidst standsede jeg og sagde til dem

allesammen, at de skulle blive, hvor de var. Jeg tog en lommelygte og sagde, at jeg ville finde vejen til fods og signalere til dem, når jeg havde fundet vejen.

I virkeligheden knælede jeg ned og tryglede vor himmelske Fader om at hjælpe os ud af denne akavede situation. Jeg udøste mit hjerte for ham, påpegede min beredthed, min kærlighed til drengene, min taknemlighed for de fædre, der var taget med os og min absolutte tro på, at han hurtigt ville besvare min bøn. Jeg afsluttede min bøn og rejste mig op. Jeg

forventede, at jeg ville rejse mig op, pege med min lommelygte ud i mørket, og så ville lyskeglen straks oplyse den rette vej.

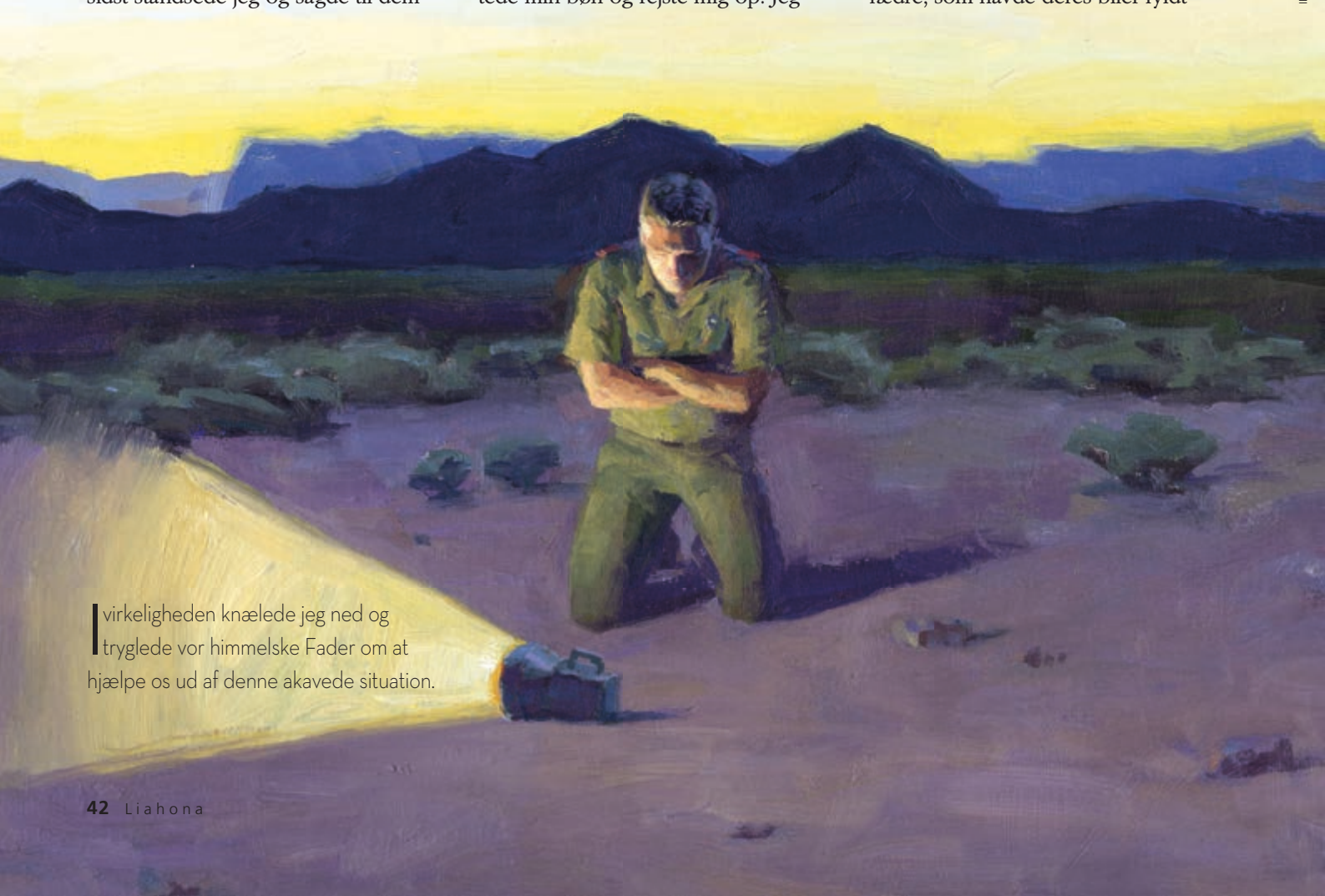
Men der skete ingenting.

Jeg skannede tavs horisonten så langt, min lommelygte kunne lyse op.

Der var stadig ikke noget.

Jeg fattede det ikke. Jeg *vidste*, at så snart jeg rejste mig, ville jeg se vejen. Jeg *vidste*, at Herren ikke ville svigte mig, især ikke med så mange, der var afhængige af mig.

Nu skulle jeg møde to frustrerede fædre, som havde deres biler fyldt

I virkeligheden knælede jeg ned og tryglede vor himmelske Fader om at hjælpe os ud af denne akavede situation.

med støjende, spændte unge drenge og alle ville de spørge: »Er vi der nu?»

Jeg undskyldte og forsikrede dem om, at jeg havde taget denne tur 20 gange i mit liv, og jeg vidste, vejen var der. Jeg kunne bare ikke se den.

Til sidst besluttede vi os for at køre ind til byen og leje to motelværelser. Så ville vi starte på en frisk lørdag morgen.

Eftersom vi ikke kunne lave bål og lave vores medbragte mad, tog vi hen på det lokale pizzeria, vi havde set i udkanten af byen.

Pizzaen var lækker, og drengene var glade, men jeg havde stadig dårlig samvittighed over regningen for motelværelser og middag.

Mens vi spiste, tænkte jeg over, hvorfor vor himmelske Fader ikke havde besvaret min bøn, da jeg pludselig hørte et højt brag.

Jeg for op og åbnede pizzeria-døren på vid gab, og jeg så den kraftigste regnskylle, jeg nogensinde har set. Lyn flænsede himlen mod nord-vest – lige der, hvor jeg havde bedt om et svar mindre end en time tidligere. I det øjeblik kom Ånden over mig, og jeg indså, at Herren *havde* besvaret min bøn!

Næste morgen var himlen blå, og da vi satte kurs mod labyrinten af grusveje, kørte jeg lige hen til det sted, jeg havde ledt efter aftenen før. Jeg ved nu, hvordan bønner sommetider besvares med et nej, men de bliver *altid* besvaret. ■

Tony Rogerson er fra Utah i USA

Slumre
Genstart
Luk
computeren

Log af

Jeg havde tilbageerobret en masse tid, tid som jeg nu brugte på at tage mig af og lege med mine børn, læse og studere.

JUSTERING AF MINE PRIORITETER

Kort tid efter jeg havde startet en familieblog, tog jeg mig selv i at bruge al min fritid på at opdatere den og tænke over, hvordan jeg kunne lave den mere kreativ og tiltalende. Jeg brugte også ret lang tid på at se på andre blogs.

I løbet af nogle få uger kom blogging før mit daglige studium af skriften og andet læsestof. Jeg kunne ikke koncentrere mig, når jeg studerede, jeg havde ikke lyst til at læse ret meget, og jeg mærkede langt mindre til Ånden i mit liv. Jeg havde mindre tålmodighed med mine børn, og den tid, jeg burde have brugt med dem, brugte jeg ved computeren.

Det var ikke, fordi at det var dårligt at blogge, det var trods alt en dejlig måde at holde kontakt med familie og venner på. Men eftersom jeg kunne mærke, at mit fokus flyttede sig fra de ting, der kunne give mig et stærkt åndeligt fundament, vidste jeg, at noget måtte ændres.

Jeg begyndte med at sige til mig selv, at jeg ikke havde brug for at

blogge hver dag, og heller ikke at tjekke andres blog hver dag. Jeg besluttede mig for, at jeg kunne bruge noget fritid ved computeren, men først når jeg havde studeret skrifterne og andet, der skulle læses. Når jeg havde fået lavet de vigtigste ting, var der almindeligvis ikke meget tid til at blogge, men det var okay. Jeg havde tilbageerobret en masse tid, tid som jeg nu brugte på at tage mig af og lege med mine børn, læse og studere.

Der gik kun nogle få dage med justerede prioriteringer, før jeg kunne mærke, at Ånden berigede mit liv igen.

Jeg ved, at når jeg hver dag prioriterer at gøre det, der gavner mig åndeligt, vil jeg mærke Ånden mere og mere i det daglige. Jeg ved, at det at tage mig tid til at studere skrifterne, læse Kirkens tidsskrifter og anden god litteratur og tænke over ting af evig betydning kan hjælpe mig til at blive en bedre hustru, en bedre mor og et bedre medlem af Herrens kirke. ■

Jinny Davis er fra Texas i USA

Ældste
C. Scott Grow
De Halvfjerds

PROFETISKE PRINCIPPER OM TROFASTHED

For mere end 20 år siden afsluttede jeg min tjeneste som missionspræsident i Sydamerika. Min hustru, Rhonda, og jeg har både set store triumfer og hjerteskrærende tragedier i vores missionærers liv i de mellemliggende 20 år.

Størstedelen af vore missionærer er lykkeligt beseglet i templet, de har opdraget deres børn i retfærdighed og sendt dem på mission, og de tjener trofast i Kirkens organisationer og præstedømmekaldelser. Nogle er dog mindre aktive, nogle har været gift og er blevet skilt, og nogle er blevet udelukket af Kirken.

Hvad er det, som har gjort forskellen for vore tidligere missionærer? Hvad kunne nogle af dem have gjort anderledes for at undgå personlig tragedie? Hvad med jer? Hvor vil I være om 20 år? Hvilke beslutninger og mål er I nødt til at træffe og sætte jer nu og fremover, hvis I gerne vil forblive trofaste?

Jeg foreslår 10 principper, som kan være til hjælp for jer.

1 FORTSÆT MED AT NÆRE JERES VIDNESBYRD

De åndelige oplevelser på en mission kan danne et grundlag af tro, som kan være til velsignelse gennem hele livet. Det grundlag af tro kan kun blive undergravet gennem ligegyldighed eller synd.

Jeg interviewede for nylig en hjemvendt missionær, som er mindre aktiv, og som hævdede at have mistet sin tro. Jeg spurgte ham, om han

Hvilke beslutninger og mål er I nødt til at træffe og sætte jer nu og fremover, hvis I gerne vil forblive trofaste?

bad og studerede Mormons Bog, ligesom han gjorde som missionær. Det gjorde han ikke, svarede han, for han havde mistet sin tro på Joseph Smith.

Jeg følte mig tilskyndet til at stille dette spørgsmål: »Ser du pornografi?« Han svarede ja. Jeg fortalte ham, at det ikke var så mærkeligt, at han havde mistet sit vidnesbyrd.

Jeg forklarede, at et vidnesbyrd hverken er mere eller mindre end Helligånden, der vidner for vores sjæl om evangeliets og den genoprettede kirkes sandfærdighed. Når vi ikke beder og studerer skrifterne, svækkes Åndens indflydelse i vores liv, og vi får mindre modstandskraft over for fristelse. Når vi synder og bliver urene, mister vi Helligåndens ledsagelse helt. Uden Åndens vedvarende vidnen, kan vi let begynde at tænke, at vi ikke har et vidnesbyrd og måske aldrig har haft et.

Vores vidnesbyrd har brug for konstant næring. Denne næring får vi gennem personlig bøn, dagligt studium af skrifterne, især Mormons Bog, og af tjeneste i Kirken hele livet.

2 FØLG DE LEVENDE PROFETERS OG APOSTLES RÅD

Jeg vil gennemgå nogle profetiske råd, som kan hjælpe jer til et lykkeligt ægteskab, en trofast familie og et succesrigt liv. Jeg hentyder til »Familien: En proklamation til verden.« Jeg vil berøre nogle vigtige dele af den proklamation, som Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum fremkom med i 1995. Vi opretholder disse brødre som profeter, seere og åbenbarere. De er talsmænd for Gud til hans børn på jorden.

Den dag Kirken blev organiseret, talte Gud om sin profet og sagde: »For hans ord skal I tage imod i al tålmodighed og tro, som kom det fra min egen mund.« Derpå lovede Herren timelige og evige velsignelser, når vi følger profetens råd: »For ved at gøre dette skal helvedes porte ikke få overhånd over jer; ja, og Gud Herren vil sprede mørkets magter foran jer og få himlene til at ryste til jeres gavn og sit navns ære« (L&P 21:5-6).

Sikke en velsignelse i disse svære tider.

3 BLIV BESEGLET I TEMPLET OG HOLD JERES PAGTER

Profeterne, seerne og åbenbarerne erklærer, at »ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne.« De tilføjer: »Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familieband at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinancer og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt.«¹

Den vigtigste beslutning, I kan træffe i livet er at blive »gift med den rette person, på det rette sted, med den rette myndighed«² og dernæst, at I holder jeres tempelpagter. Der er ingen ophøjelse uden en tempelbesegling.

For at kvalificere sig til ophøjelse må et par indgå »den nye og evigtvarende pagt, og [den må blive] beseglet på dem ved forjættelsens hellige Ånd af ham, som er salvet« – profeten. Hvis vi holder vore tempelpagter, vil vi »arve troner, riger, fyrstendømmer og magter, herredømmer, alle højder og dybder ... og herlighed i alle henseender ... hvilken herlighed skal være en fylde og en fortsættelse af efterkommere for evigt og altid« (L&P 132:19).

En tempelbesegling indeholder løftet om evige velsignelser i det næste liv og øger sandsynligheden for et lykkeligt ægteskab i dette liv. Som Guds helligede sønner og døtre har I indgået pagt om at komme til jorden på denne tid for at opbygge Guds rige. Den opbyggelse af riget omfatter jeres tempelægteskab.

4 SAMARBEJD MED GUD OM AT BRINGE HANS ÅNDELIGE BØRN TIL JORDEN

Familieproklamationen siger: »Den første befaling, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for som ægtemand og hustru at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende.«

I dag er familier mindre, end de var for en generation siden, selv blandt medlemmer af Kirken. Vi kan altid finde årsager til at retfærdiggøre udsættelse eller begrænsning af de børn, vi får. Vi skal for eksempel først have vores eksamen, eller finde et bedre job, så vi har flere penge eller også er vi bange for at ødelægge vores ægteskab ved at få børn.

I er blevet velsignet med et vidnesbyrd om Jesu Kristi gengivne evangelium. I kan tilbyde jeres børn evighedens velsignelser. Hæng ikke fast i tanken om, at I skal anskaffe alle timelige ting til jeres børn. Den største gave, I kan give jeres børn, er adgang til alle de åndelige ting i Guds rige.

Når I bønsondt rådfører jer med jeres ægtefælle om at få børn, så husk, at I er den stærke og stræbende ungdom med en ædel arv. Hold ikke Gud ude af jeres overvejelser. Del retten til at blive født med så mange af Guds åndelige børn, som Gud har gjort klar til at komme til jer. De har trods alt været Guds børn, lang tid inden de bliver jeres.

Gå fremad med tro på Gud og hans profetiske ord uden undskyldninger eller tøven og stift jeres egen evige familie.

5 GIV IKKE EFTER FOR PORNOGRAFI ELLER ANDEN UMORALSK ADFÆRD

Proklamationen fortsætter: »Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab.«

Fuldstændig troskab betyder, at man både er fysisk og følelsesmæssigt trofast over for sin ægtefælle. Pornografi og forhold på internettet er eksempler på følelsesmæssig utroskab. Når en ægtefælle giver sig i kast med pornografi, så bryder vedkommende en hellig tillid af meget intim karakter. Den uskyldige ægtefælle føler sig bedraget. Tilliden og trygheden i ægteskabet smuldrer. Man har sået frøet til ægteskabsbrud i pornografiens giftige jord.

Jeg vil dele noget, som en mand følte. Han var blevet besejlet i templet, men havde mistet sin familie på grund af pornografi og et forhold på nettet med en kvinde. I sin sorg skriver han: »Jeg gav ikke agt på de ord, jeg havde fået i min patriarkalske velsignelse, hvor der stod, at Satan ikke ville have nogen magt over mit liv, bortset fra den jeg gav ham. Jeg gav ham masser af magt, og han tog den langsomt, men sikkert, og brugte den til at ødelægge mit liv med min kone og mine børn. Jeg elskede dem af hele mit hjerte, det gør jeg stadig, og jeg vil altid gøre det, men den kærlighed var ikke nok til at bekæmpe den magt, som jeg villigt gav Satan til at ødelægge mit liv. Kirkens lære anviser en vej, som åbner for, at vi som en familie, der er blevet besejlet for tid og evighed, kan vende tilbage til vor himmelske Fader. Havde jeg blot lyttet og givet agt på den, men det gjorde jeg ikke i sidste ende.«

Hvilken tragedie.

6 GØR JERES HJEM TIL ET STED, HVOR MAN LÆRER OG EFTERLEVER EVANGELIET

Proklamationen belærer os om ting, som vi må gøre for at kunne nyde lykke i vores hjem. »Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det baseres på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier opbygges og bevares ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser.«

Da min hustru og jeg var unge og nygifte, prøvede vi gentagne gange at tillægge os en fast vane med at læse skrifterne sammen som familie hver dag. Da vores ældste barn var omkring syv år, gjorde vi det endelig til en daglig vane. Det første vi gjorde om morgenen var at læse, og vi fortsatte trofast fra den tid af. Da den rutine nu engang var etableret med de andre børn, blev de yngre børn ivrige efter at deltage, når de blev gamle nok. Vi var ofte nødt til at læse inden kl. 6 på grund af morgenseminar.

Unge gifte par står i en situation, hvor de kan anlægge deres egne retskafne familietraditioner – dagligt studium af skriften som familie, familie-bønner og at forberede deres børn til mission og tempelægteskab.

7 RESPEKTER FARS OG MORS FORSKELLIGE ROLLER I OPDRAGELSEN AF BØRNE

Proklamationen kommer også med nogle vigtige råd om børneopdragelse: »Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som *jævnbyrdige partnere*.«

Sommetider kan den ene forælder føle, at han eller hun er bedre egnet til at passe og opdrage børnene. Profeterne i denne uddeling har gentagne gange undervist om, at ægtemænd og hustruer er partnere i ægteskabet, at alle beslutninger, der vedrører familien, bør træffes i fællesskab og harmoni.

Jævnbyrdige partnere skal være jævnbyrdige partnere. Rådfør jer med hinanden og bed sammen. Lad jer vejlede af Ånden til at vide, hvordan I bedst opdrager jeres børn sammen. Deres evige skæbne kan påvirkes af jeres beslutninger.

8 BRUG JERES HANDLEFRIHED TIL AT VÆLGE AT FØLGE FRELSEREN

Beslutningen om, hvor I vil være henne om 20 år eller 20 århundreder er helt op til jer. Det står jer frit at vælge, der er dog evige konsekvenser ved jeres valg. På grund af Frelserens forsoning er mennesket »forløst fra faldet, [og de er] blevet frie for evigt, idet de kender godt fra ondt, til *selv at handle* og ikke være genstand for handling med undtagelse af lovens straf på den store og yderste dag i overensstemmelse med de befalinger, som Gud har givet.

Derfor er menneskene frie ... til at vælge frihed og evigt liv ved alle menneskers store formidler, eller til at vælge fangenskab og død i overensstemmelse med Djævelens

fangenskab og magt; for han stræber efter at gøre alle mennesker elendige, ligesom han selv er« (2 Ne 2:26-27, fremhævelse tilføjet).

Satan hader jer for det, I er, og det, I repræsenterer. Han ønsker at gøre jer ulykkelige, som han selv er. Jesus Kristus elsker jer. Han betalte prisen for jeres synder. Han gav sit liv for jer. Han opfordrer jer til at følge ham og omvende jer, hvis der er behov for det. Når I vælger at følge Frelseren, vil I nyde »glæde i dette liv og evigt liv i den kommende verden.«³

9 TILÆGN JER TRO TIL AT KUNNE HOLDE UD TIL ENDEN

Tro kommer i takt med, at I omvender jer til Herren. Profeten Nefi erklærede: »Derfor må I trænge jer frem med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og en kærlighed til Gud og til alle mennesker. For se, hvis I trænger jer frem, idet I tager for jer af Kristi ord og holder ud til enden, se, så siger Faderen: I skal få evigt liv« (2 Ne 31:20).

Præsident Thomas S. Monson sagde for nylig ved en generalkonference: »Fremtiden er lige så strålende som jeres tro.«⁴ Det indebærer tro til at holde ud og overvinde alle hindringer, deriblandt fornærmelser, svigt og skuffelser. Jeres tro til at holde ud vil afgøre jeres skæbne, endog jeres evige skæbne.

10 UNDERKAST JER HERRENS VILJE

Jeg beder for, at Gud har berørt jeres sjæl med et ønske om at blive bedre og bedre til at følge vore levende profeters råd. Jeg håber, at I har følt et stærkt ønske om at forpligte jer til at blive alt det, som Gud har forudordnet jer til at blive.

»Brødre [og søstre], skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag? Gå fremad og ikke tilbage. Fat mod ... og videre, videre frem til sejr! ... Lad os derfor som kirke og som folk og som sidste dages hellige bringe Herren et offer i retfærdighed« (L&P 128: 22,24).

Hvad kan det offer, som I individuelt må bringe Gud, være? Det er den ene gave, som han aldrig vil kræve af jer. Det er det, at I ofrer jeres vilje for Herrens vilje. Det er at lægge jeres handlefrihed på de personlige ofres alter.

En af *Forelæsningerne om tro*, som de første brødre i denne uddeling udfærdigede, lød: »En religion, som ikke fordrer, at man er villig til at ofre alt, vil aldrig have den nødvendige kraft til at fremme den tro, som er nødvendig for liv og frelse.«⁵

Jeres handlefrihed er den ene ting, som virkelig er jeres, og som I kan bringe Gud som offer. Ved frivilligt at underlægge jeres vilje Herrens, vil I blive, som han er.

Jeg afslutter med mit vidnesbyrd om Frelseren. I den udstrækning I udøver tro på Jesus Kristus, underlægger jer Guds vilje, følger hans profeters råd og følger Åndens tilskyndelser, vil I blive og forblive trofaste, lykkelige og succesrige. ■

Fra et foredrag »Hvor vil I være om 20 år?« holdt på Brigham Young University-Idaho den 15. maj 2012. Hele talen kan ses ved at besøge web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

NOTER

1. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129, fremhævelse tilføjet.
2. Bruce R. McConkie, »Agency or Inspiration?«, *New Era*, jan. 1975, s. 38.
3. Gordon B. Hinckley, *Caesar, Circus, or Christ?* Brigham Young University Speeches of the Year, 26. okt. 1965, s. 8; se også Russell M. Nelson, »Åndelig kapacitet«, *Stjernen*, jan. 1998, s. ??.
4. Thomas S. Monson, »Vær ved godt mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 92.
5. *Forelæsninger om troen*, 6:7.

BED

Jakobs Brev 1:5-6

»Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den.

Men han skal bede i tro, uden at tvivle, for den, der tvivler, er som en bølge på havet, der rejses og brydes af vinden.«

Hvorfor faldt valget på dette tema, og hvad betyder det for jer? Bror Stephen W. Owen, Unge Mænds hovedpræsident, og søster Bonnie L. Oscarson, Unge Pigers hovedpræsident, deler deres tanker.

HVORFOR DETTE SKRIFTSTED?

Søster Oscarson: Herren ved, hvilket budskab der er behov for, og det er slående, hvordan nogle af de emner, som dukker op i årets løb, bliver besvaret af årets tema, og hvordan det vitterligt passer ind i det, der sker i ens liv.

Da vi drøftede Jakob 1:5-6 som en mulighed for årets tema, fyldte Ånden rummet. Og vi var alle sammen enige om, at det var et storartet skriftsted for vore unge, fordi det har adskillige bindeled. Det knytter sig til Kirkens historie – det er det skriftsted, som Joseph Smith læste, og som tilskyndede ham til at gå ud i den hellige lund og bede. Og for det andet går det bindeled tilbage og bærer vidnesbyrd om Joseph Smiths guddommelige mission, noget vi har brug for i en tid, hvor hans omdømme og Kirkens historie konstant beklækkes af verden. Det er også et budskab om, hvordan vi modtager personlig åbenbaring i vores liv, hvilket alle har brug for at vide.

Bror Owen: Der sker så meget i vores liv i dag, og man har så mange spørgsmål. Med alle de sociale medier og søgemaskiner vi har, er der mange kilder, man kan vende sig til for at få svar på sine spørgsmål om tro. Dette nøgleskriftsted viser Joseph Smiths åbenbaringsproces, som er et mønster vi kan følge.

HVORDAN KAN DE UNGE TILPASSE JAKOB 1:5-6 TIL SIG OG BRUGE DET?

Søster Oscarson: Dette skriftsted har et storslået budskab. Det siger: I skal »bede i tro, uden at tvivle« (Jak 1:5-6). Det er virkelig dybt. Man er nødt til at bede i tro, ikke i tvivl.

Bror Owen: Og at bede i tro betyder, at man spørger i en oprigtig hensigt. Da Joseph Smith fik svar på, hvilken kirke han skulle tilslutte sig, sagde han ikke bare: »Det er rart at vide, men ...« Han gik fremad i tro.

Søster Oscarson: Husk at en retskaffen bøn ikke er at bede om det, vi ønsker, men at finde ud af, hvad det er, Gud ønsker for os.

HVILKET RÅD VIL I GIVE DE UNGE OM AT BRUGE BØNNEN I DERES LIV?

Søster Oscarson: Gør det til en vane at bede. I må ikke glemme det.

I må ikke ignorere det. Jereds bror er for os et eksempel på det (se Eter 2:14).

Bror Owen: At man glemmer at bede fra tid til anden er en ting, men det er mere bekymrende at vende sig helt fra Herren og ikke ville bede. Når man ikke har lyst til at bede, er det der, man virkelig har behov for at gøre det. Og hvis man beder sine bønner og læser i skrifterne, er man på rette spor. Og gør man ikke det, distancerer man sig endnu mere.

Søster Oscarson: Vi kan tale direkte med Gud. Han har ingen tidsbegrænsninger. Hvilken gave er det ikke at vide, at vi kan gøre det, og at han altid er der.

HVORDAN HAR I LÆRT AT BEDE PÅ EN MENINGSFULD MÅDE?

Søster Oscarson: Jeg kan ikke huske nogen enkeltstående oplevelse, det er en livslang kulmination. Det at bede er blevet en af de mest værdifulde ting på dagen, for jeg kan gøre en indsats for at være vedholdende. Jeg er blevet meget bedre til at lytte og modtage svar. Vi lærer, og vi bliver bedre, jo mere vi engagerer os i processen. Det handler bare om at holde fast i det hver dag og sikre mig, at jeg ikke går glip af en chance for at tale med min himmelske Fader. Jo mere

vi beder, jo bedre bliver vi til at lytte efter svar.

Bror Owen: Når jeg virkelig havde brug for at vide noget, da jeg var ung, huskede jeg på det første syn og tænkte, »Joseph Smith gjorde det. Jeg har ikke brug for noget stort syn, men jeg har brug for et svar.« Så jeg fulgte i tro det anviste mønster. Jeg husker, at jeg knælede og bøjede mit hoved og bad min bøn højt. Og det har velsignet mig mange gange i mit liv, at jeg er fortsat med at følge det mønster for personlig åbenbaring.

HVAD ER EN AF DE VIGTIGSTE TING, DE UNGE KAN LÆRE AF DETTE SKRIFTSTED?

Bror Owen: Jeg vil gerne bare understrege det mønster for bøn, som Joseph Smith anviste. Han var kun 14 år, han var forvirret, så han læste skrifterne. Det første syn var ikke blot et flygtigt øjeblik, hvor Joseph Smith bare lige knælede ned. Der havde været meget arbejde inden. Han havde overvejet sit spørgsmål igen og igen. Da han fandt Jakob 1:5-6, sagde han: »Aldrig har et skriftsted gjort stærkere indtryk på noget menneskes hjerte, end dette dengang gjorde på mig« (JS-H 1:12). Med stor kraft trængte det ind i hans hjerte, og han handlede på det. Han bad i en oprigtig hensigt og gik frem i tro. Og det er det, vi håber, at I vil blive i stand at føle med dette skriftsted i løbet af 2017. ■

RESSOURCER PÅ NETTET

Planlægger I en aktivitet eller en konference, eller tænker I bare over temaet, kan I finde billeder, musik og yderligere materialer til dette års GUF-tema på lds.org/go/11752.

BED

Jakobs Brev 1:5-6

»Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den. Men han skal bede i tro, uden at tvivle; for den, der tvivler, er som en bølge på havet, der rejses og brydes af vinden.«

Jakobs Brev 1:5-6

FEM LØFTER OMKRING BØN

Carlisa Cramer

Vor himmelske Fader har sørget for bøn som et kommunikationsmiddel til at tale direkte med ham for at sige tak, bede om velsignelser og vokse åndeligt. Sommetider kræver det blot en bøjet nakke, foldede hænder og nogle få enkle og oprigtige ord. Det er sejt, ikk? Der er fem forskellige løfter eller velsignelser, vi kan modtage, hvis vi beder:

1

STYRKE TIL AT STÅ IMOD

Som mennesker kan vi føle svaghed på mange måder, fysisk, følelsesmæssigt, åndeligt og mentalt. Vi kan kæmpe, når vi prøver at løbe et kapløb, bestå en prøve, modstå en fristelse eller føle Ånden. Men bøn kan give os den fornødne styrke til at overvinde *alt*, livet byder os.

Som Nefi sagde: »Herren [giver ikke] nogen befalinger til menneskenes børn, uden at han bereder en vej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem« (1 Ne 3:7). Herren kan styrke os til, at vi kan udføre enhver god ting, som vi prøver at gøre, hvis det er hans vilje.

Bed om styrke til at overvinde fristelser. Bed om styrke til at kunne koncentrere jer og studere effektivt til en prøve. Bed om styrke til at løbe uden at blive trætte. Bed om styrke, og han vil gøre jer stærke.

2

TILGIVELSE

Selvom det kan være rart at fortrænge det, så er vi ikke fuldkomne. Vi begår fejl, og det er ganske enkelt en del af livet. Men Herren har sørget for en måde at rette op på det på: Kraften i Jesu Kristi forsoning. Og bøn er en måde til at få adgang til den kraft på.

Når vi beder om tilgivelse i vore bønner, kan vi blive tilgivet for vore synder gennem Frelserens forsoning. Selvom større synder kan kræve assistance af en biskop eller grenspræsident, så vil personlige oprigtige bønner *altid* være et af de første skridt til at opnå tilgivelse, uanset om vi beder vor himmelske Fader om at tilgive os eller om at hjælpe os til at tilgive andre. Han vil tilmed lære os, hvordan vi kan tilgive os selv.

3

KUNDSKAB OG VEJLEDNING

Personlig åbenbaring er måske noget af det første, I tænkte på i forbindelse med velsignelser ved bøn, især med det nye GUF-tema i hovedet. Joseph Smith manglede kundskab om, hvilken kirke han skulle tilslutte sig, så han knælede ned i den hellige lund og stillede sit spørgsmål og modtog et svar – på en ret stor måde.

Men åbenbaring er ikke forbeholdt profeter, og det behøver ikke at være en oplevelse, der får jorden til at skælve. Hvis nogen af os står tilbage i visdom, *kan* og *bør* vi bede om den af Gud. Han vil svare, om end ikke altid på den måde vi forventer det. Herren vil besvare vore spørgsmål og vejlede os i livet, men vi må bede om det!

4

ØNSK AT GØRE HERRENS VILJE

Det kan være sværere at se dette som en velsignelse, for helt ærligt, så ønsker vi os sommetider noget, som Herren ikke ønsker for os. Men når vi beder om at kunne omvende os oprigtigt og have ønsket om at gøre Herrens vilje, vil vi opdage noget ret overraskende: Det, vi ønsker os, begynder mere og mere at ligne det, han ønsker.

Denne forandring i hjertet sker dog ikke lige på en studs. Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »For mange er omvendelse en vedvarende proces og ikke en engangsforeteelse, der stammer fra en stor eller dramatisk oplevelse. Linje på linje og forskrift på forskrift, gradvist og næsten umærkeligt tilpasses vore motiver, tanker, ord og gerninger Guds vilje« (»Omvendt til Herren«, *Liahona*, nov. 2012, s. 107-108).

5

FRED

En af de velsignelser, vi loves, hvis vi beder, er fred og trøst gennem Helligånden. Han kaldes jo nogle gange for Talsmanden. Vær forvisset om, at I vil finde fred selv i svære tider. Husk Herrens løfte i Johannes 14:27: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!« Freden vil komme, hvis vi beder om den.

Bøn er direkte kommunikation med vor kærlige Fader. Brug den og lad ham velsigne jer for det. Og husk efter at have modtaget disse velsignelser gennem oprigtig bøn at udtrykke jeres inderlige taknemlighed – ja, I gættede det – i bøn. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

5 SPØRGSMÅL, MAN KAN STILLE, når ens bønner synes ubesvaret

Margaret Willden

Har I nogensinde bedt en bøn og ventet på et svar, der aldrig syntes at komme? Så er I ikke alene om det, men I kan være forvisset om, at vor himmelske Fader faktisk hører jeres bønner. Det er vigtigt at huske, at svar måske ikke kommer, *når* eller *på den måde*, som I ønsker det, og vor himmelske Fader ved altid bedst.

Her er nogle få spørgsmål, som I kan stille jer selv, når I kæmper for at modtage svar på en bøn:

1

Er jeg klar til at handle på svaret?

At bede i tro kan betyde, at man er rede til at handle på det svar, man modtager – uanset om svaret var som forventet eller ej. Profeten Joseph Smith modtog engang følgende instruktion: »Forbered dig for dit hjerte på at modtage og adlyde de anvisninger, som jeg står i begreb med at give dig; for alle de, som får denne lov åbenbaret for sig, må adlyde den« (L&P 132:3). Hvis I beder, om I skal tage til en fest eller ej, vil I så adlyde ligegyldigt hvad (også hvis svaret er nej)?

2

Har jeg gjort alt i min magt?

Lad os fx sige, at I ikke har læst op til jeres prøve i fysik, fordi I hellere ville være sammen med vennerne. Vil vor himmelske Fader så hjælpe jer til at bestå, hvis I beder ham om det?

Vi er nødt til at gøre vores del for at modtage velsignelserne. Så i forbindelse med at læse til eksamen kan I bede om styrke til at klare jer godt i forhold til jeres forberedelse.

Tænk over eksemplet med Mosijas sønner, som »havde hengivet sig til megen bøn og faste, derfor havde de profetiens ånd og åbenbarelsens ånd, og når de underviste, underviste de med magt og myndighed fra Gud« (Alma 17:3).

3 Har jeg ignoreret svaret?

Vor himmelske Fader hører jer altid, så det er muligt, at han allerede har svaret på jeres bønner! Som vi læser i Lære og Pagter 6:14: »Så ofte som du har adspurg, har du modtaget undervisning fra min Ånd«. I kan bede om det åndelige blik, der gør, at I kan se svaret, for bønner besvares sommetider på en subtil eller indirekte måde, for eksempel gennem andres handlinger.

Glem heller ikke at tage jer tid til at lytte. Ældste Richard G. Scott (1928-2015) fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret: »[Vor himmelske Faders] svar kommer sjældent, mens du ligger på knæ og beder ... Han vil snarere tilskynde dig i stille øjeblikke, når Ånden kan røre dit sind og dit hjerte mest eftertrykkeligt« (se »Anvend bønnens himmelske gave«, *Liahona*, maj 2007, s. 9).

4 Er mine ønsker retfærdige?

Hvis I nogensinde har bedt om noget, som ikke var til jeres bedste, er det ret sandsynligt, at ønsket ikke blev efterkommet. Frelseren sagde gentagne gange, at vi »altid [skal] bede til Faderen i [Jesu Kristi] navn« (3 Ne 18:19), hvilket indikerer, at vi skal bede om de rette ting, så det kan blive efterkommet. Spørg jer selv: »Hvordan føler Frelseren omkring mine ønsker?« Har jeres ønsker rod i selvished eller en anden form for uretfærdighed, så bed om en forandring i hjertet og om at vide, hvad Frelseren ville ønske, at I ønskede jer.

5 Er det det rette tidspunkt?

Det, vi beder om, må være det rette, men timingen må også være rigtig. Vor himmelske Fader har store planer for os, men vores tidsplan adskiller sig sommetider en smule fra hans. »Mine ord er sikre og skal ikke slå fejl ... Men alt må ske til sin tid« (L&P 64:31-32). Det kan indebære at vente lidt længere på, at en skade heler eller et bortløbet kæledyr bliver fundet, og sommetider omfatter Herrens tidsplan det næste liv, men I kan være forvisset om, at han vil høre og hjælpe jer langs vejen.

Det kan være svært at være tålmodig, især når svaret på ens bønner ikke synes indlysende. Men når I søger, kan I fatte mod ved at vide, at I altid vil finde de svar, I har brug for, hvis I søger i oprigtig hensigt: »Søger I mig, skal I finde mig. Når I søger mig af hele jeres hjerte« (Jer 29:13). ■

Forfatteren bor i New York i USA.

BED TIL GUD

Tekst og musik:
Nik Day

Roligt ♩ = 156-170

Chords: Eb, Ab, Cm, Ab, Eb, Bb

9

1. Du har hørt — så man - ge — ting, — og du har
2. Ord for ord — det vok - ser frem, — til en me -

9

Chords: Eb, Ab, Cm, Ab

14

prø - vet at for - stå, — tæn - ker nu hvad —
- ning klart du ser. — Giv det lidt tid, —

14

Chords: Eb, Bb, Eb, Ab

19

— skal du tro. — Der er kun en — vej at gå. —
giv det lidt håb, — så un - drer du — dig ik - ke mer. —

19

Chords: Cm, Ab, Eb, Bb

24

Spør - ger du, — så vil han sva - re, — knæ - ler du, så ser — han dig.

28

— Be - der du — med å - bent hjer - te, vil han hvi - ske til — din sjæl. — Hvis du li -

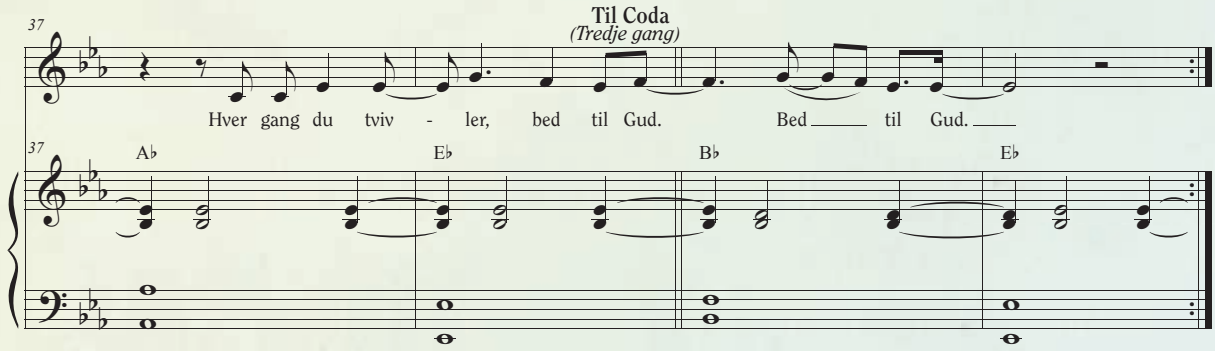
33

- der, vil han trø - ste, — er du — yd - myg, kom - mer han. —

37 *Til Coda*
(Tredje gang)

Hver gang du tviv - ler, bed til Gud. Bed — til Gud. —

41

Og det, du før — var ban - ge for, du før vild — i blæst og storm, er nu fe -

46

- jet bort i - gen. — Der, hvor vin - den — væl - te - de dig,

46

Cm Bb/D Eb Ab

51

er du nu — det ret - te sted, fast for - an - kret i din tro. — Spør - ger du,

D.S. al CODA
(til takt 25 §)

51

Eb/G Fm7 Eb/G Ab Bb

57

⊕ CODA

Bed — til Gud. —

57

Bb Ab Eb Bb

62

62

Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

Jakobs Brev 1:5-6

Jakob belærte om, hvordan vi kan bede til Gud, så vi modtager svar.

BED I TRO

»Kravet om at bede i tro, [indebærer] en nødvendighed for ikke alene at give udtryk

for noget, men også for at handle. Den dobbelte forpligtelse er nemlig både at bede og at yde, kravet om at kommunikere og handle.«

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, se »Bed i tro«, *Liahona*, maj 2008, s. 94.

STÅR TILBAGE I VISDOM

I en eller anden udstrækning står vi alle tilbage i visdom, som kun Gud kan give os. »Således ved heller ingen anden end Guds ånd, hvad der bor i Gud« (1 Kor 2:11). Det er derfor, vi blot behøver at spørge ham.

RUNDHÅNDET

Rundhåndet betyder, at man er gavmild og gerne giver til andre, hvilket her vil sige, at Gud ikke ønsker andet end at give os kvit og frit.

UDEN BEBREJDELSER

Gud vil svare jer, han vil aldrig *bebrejde* (klage over, klandre eller fortænke jer i), at I ydmygt beder ham om svar på et oprigtigt spørgsmål.

Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den. I Men han skal bede i tro, uden at tvivle; for den, der tvivler, er som en bølge på havet, der rejses og brydes af vinden.

GIVER ALLE MENNESKER

»Han afviser ingen, som kommer til ham ... alle er lige for Gud.«

2 Nefi 26:33

UDEN AT TVIVLE

»Lad i tider med lidelser jeres pagter være altoverskygende, og lad jeres lydighed være fuld-

kommen. Da kan I bede i tro uden at tvivle i henhold til jeres behov, og Gud vil svare jer.«

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Styrken i pagter«, *Liahona*, maj 2009, s. 22.

BED TIL GUD

»Bønner rettes til vor himmelske Fader i Jesu Kristi navn ...

Formålet med bøn er ikke at få Gud til at ændre sindelag, men at sikre os selv og andre mennesker de velsignelser, som Gud i forvejen er villig til at skænke os, men som vi må bede om at få del i.«

Guide til Skrifterne, »Bøn«; scriptures.lds.org.

Redaktørens bemærkning: Denne side er ikke tænkt som en udtømmende forklaring af det udvalgte mesterlæreskriftsted, men som et udgangspunkt for jeres eget studium.

Himmelske STUNDER

Sommetider kan himmelen synes meget langt væk.

Hollie Megan Laura Hunter

En dag underviste mine ledere i Unge Piger os om særlige øjeblikke, hvor man virkelig føler Ånden og føler Gud er nær. De kaldte dem »himmelske stunder«, et enkelt udtryk, som er let at huske. Jeg vidste præcis, hvad en »himmelsk stund« var. Jeg havde oplevet det, ligesom når man føler et glimt af eller får en smagsprøve på, hvordan livet i det celestiale rige kan være. Jeg havde oplevet masser af den slags stunder!

Efter vores ledere havde forklaret begrebet, gik vi udenfor. Solen glimtede igennem træerne. Vi lukkede øjnene. Jeg kunne mærke solen i mit ansigt som en varm brise. Fuglene sang, og træerne hvislede i vinden, mens vi nød Guds skaberværk. Det var en himmelsk stund.

En anden gang jeg havde en himmelsk stund var, efter min bedste ven var blevet døbt. Da vi gik tilbage til kirkesalen til resten af dåbsmødet, tog hun mig i hånden og talte om, hvor stort det var, at vi var venner og altid ville være det – selv i evighederne. Det vil jeg aldrig glemme. Jeg var så begejstret, glad og taknemlig!

Omkring et år senere var vi begge i stand til at føle den glæde igen, da vi stod ved dåbsbassinet og så hendes mor gå i dåbens vande. Der var virkelig skønhed over alt.

Måske er det bedste sted at få sådanne oplevelser inde i Herrens hus. Første gang jeg trådte ind i templet, var jeg så velsignet at være der med mine forældre og min søster. Jeg blev døbt for min oldemor, og jeg følte, at hun blev glad.

Himmelske stunder kan dog komme alle steder og på alle tider – når man lytter til musik eller ved en familieaften eller i skolen. Jeg husker en familieaften, hvor ingen af os kunne holde op med at grine. Det var en skøn stund.

Disse himmelske stunder har styrket mit vidnesbyrd og hjulpet mig til at være mere taknemlig. De har lært mig vigtige ting. Og mest af alt har de gjort mig glad og begejstret for evangeliet! Jeg ved, at dersom jeg holder fast i at efterleve evangeliet, vil al den skønhed, glæde, fred og kærlighed, jeg føler i hver himmelsk stund, være noget, som jeg i endnu højere grad kan føle – i himlen. ■

Forfatteren bor i North Lanarkshire i Skotland.

Fotografi af templet i Nauvoo i Illinois taget af Michaela S. fra Florida i USA

Øverst: Dette billede forestiller Guds kærlighed til mig personligt og mine søstre, den ene af dem er nu på fuldtidsmission. Jesu Kristi evangelium har været en ubeskrivelig glæde i vores liv.

Kenia R. ved templet i Monterrey i Mexico

ACCEPT AF #TEMPLECHALLENGE

Jeg blev døbt i 2012 og kom i en gren i Ipoméia Distrikt i Brasilien. Siden 2014 har jeg virkelig været engageret i slægtsforskning. Det begyndte med en opfordring fra ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum til RootsTech til at udføre dåb for mine egne familienavne. Jeg følte mig virkelig opsat på at lave slægtsforskning, da jeg vidste, at der ville blive lukket op, hvis jeg bankede på (se Matt 7:7).

Nu har jeg langt flere generationer, billeder, dokumenter og langt vigtigere historier om familien, hvilket er så dejligt. Med den information skrev jeg en bog med billeder og datoer fra min families historie. Det projekt har hjulpet mig til at kontakte familiemedlemmer, som ikke er medlemmer af Kirken, og det har givet mig mulighed for at bære mit vidnesbyrd om, at familier kan være evige.

Dette arbejde har hjulpet mig til at stå på hellige steder, være aktiv i Kirken og tage imod kaldet til at tjene Herren på en mission.

Jeg har et vidnesbyrd om, at det arbejde til frelse, der udføres i denne kirke på begge sider af sløret, er sandt og inspireret af vor himmelske Fader. Inden min mission havde jeg mulighed for at udføre dåb for mine forfædre, og som missionær har jeg nu mulighed for at døbe mennesker, der stadig lever, og som ønsker at ændre deres liv for altid. ■

Ældste Claudio Klaus jun., Mesa-missionen i Arizona

**Ældste
M. Russell Ballard**
De Tolv Apostles
Kvorum

SÅDAN FORTÆLLER MAN OM EVANGELIET

Vi behøver ikke at undskylde for vores tro eller holde os tilbage fra at tale om det, vi ved er sandt. Men vi kan fortælle om det i en ånd af kærlig forståelse – **frygtløst og tillidsfuldt** med øjet alene henvendt på Guds ære – uden at presse dem, der lytter, eller føle, at vi ikke lever op til vores pligt, hvis de ikke straks godtager, hvad vi tror på.

Når vi har Helligåndens ledsagelse, kan vi gøre enkle ting for at fremme en bedre forståelse af evangeliet blandt de mindre aktive medlemmer af Kirken og for dem, der ikke deler vores tro. Der er ikke brug for noget nyt program for at gøre dette. Vi har ikke brug for en håndbog eller en kaldelse eller et oplæringsmøde. Der er blot brug for, at gode medlemmer af Kirken lærer at **stole på Helligåndens kraft**, og, at de med denne kraft, rækker ud og påvirker tilværelsen for vor Faders børn. Der er ingen større tjeneste, vi kan gøre, end at dele vores **personlige vidnesbyrd** med dem, som mangler forståelse af Jesu Kristi gengivne evangelium.

Så, brødre og søstre, er vi klar til at gøre noget? Kan hver enkelt af os i dag beslutte os for at **øge vores personlige åndelige forberedelse** ved at søge Helligåndens vejledning og dernæst med hans kraft som vores følgesvend velsigne flere af vor Faders børn med en forståelse og kundskab om, at Kirken er sand?

Jeg vidner om, at Frelseren lever, og at han vil velsigne enhver af os, hvis vi vil gøre alt, vi kan for at fremme hans kirkes store værk. Må vi hver især beslutte os for at gøre noget mere. ■

Fra en tale ved aprilkonferencen 2000.

HVORDAN HAR I ANVENDT DETTE?

Jeg er så taknemlig for, at jeg er vokset op i Kirken. Jeg elsker at fortælle om evangeliet, og jeg prøver på at være et godt eksempel, for jeg ved, at mine venner og andre holder øje med mig, især vor himmelske Fader. Intet af det, I gør, bliver overset eller ignoreret af vor Fader i himlen. I må stræbe efter at gøre, hvad der er rigtigt og fortælle hans børn om evangeliet, for der er utallige muligheder for at gøre det. I skal bare bede for at finde og bruge disse muligheder.

Chari G. er fra Arkansas i USA

Hvorfor er det en større synd ikke at tilgive end at gøre nogen uret?

Herren har sagt: »Derfor siger jeg jer, at I bør tilgive hinanden; for den, som ikke tilgiver sin broder hans overtrædelser, står fordømt over for Herren; for i ham forbliver en større synd.

Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil tilgive, men af jer kræves det, at I tilgiver alle mennesker« (L&P 64:9-10).

Når vi holder igen med at tilgive, sætter vi vores begrænsede dømmekraft over Herrens fuldkomne dømmekraft. Han har det fuldkomne syn ind i menneskers hjerte og vilkår, og dommen tilhører ene og alene ham. Han vil i sidste ende dømme alle med fuldkommen retfærdighed og nåde – både dem, som har gjort andre uret, og dem, der er blevet forurettet.

Udover at Herren kræver, at vi tilgiver, hjælper han os til at vælge lykke over elendighed, at lægge vores bitre nag og foragt bag os og modtage heling gennem hans nåde. Så opdager vi det, som ældste Kevin R. Duncan fra De Halvfjerds har mindet os om: »Frelserens forsoning er ikke kun for dem, som har brug for at omvende sig, den er for alle, som har brug for at tilgive« (se »Tilgivelsens helbredende salve«, *Liahona*, maj 2016, s. 35). ■

Hvad er Kirkens syn på depression, og hvordan bør jeg håndtere depression?

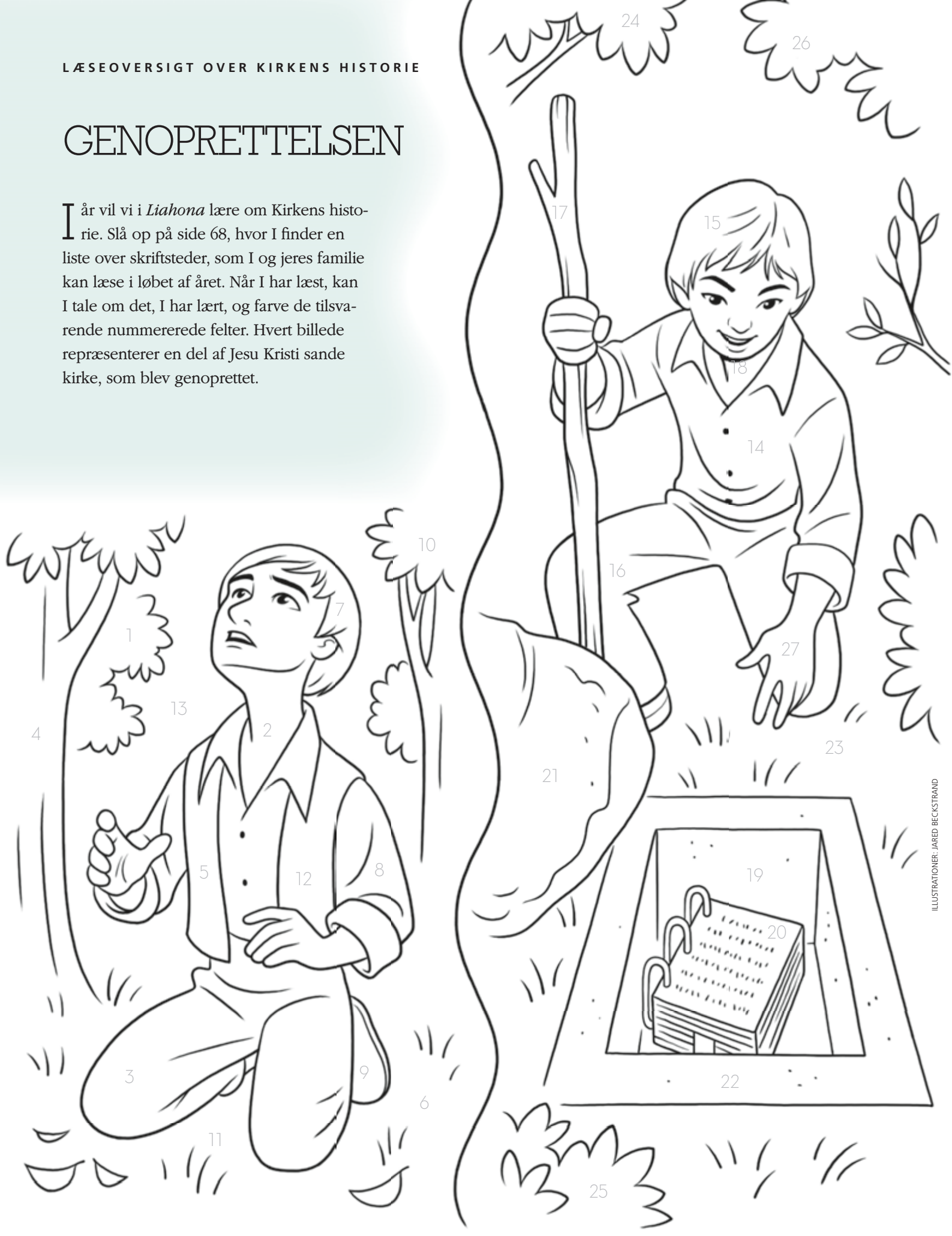
Alle føler sig nede fra tid til anden, og Jesu Kristi gen-givne evangelium og familie, ledes og andres hjælp kan hjælpe os til at finde tryghed, glæde og fred igen. Men Kirkens ledere har anerkendt, at svær depression eller kronisk depression er en langt mere alvorlig tilstand, som kan påvirke et menneskes evne til at fungere normalt. Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har forslået forskellige ting, man kan gøre, hvis man bliver ramt af svær depression:

- Tab ikke troen på vor himmelske Fader og Jesus Kristus.
- Gør de ting, der bringer Ånden ind i dit liv (bed, studér skrifterne og så videre).
- Søg råd hos forældre og præstedømmeledere
- Få præstedømmevevsignelser.
- Tag nadveren hver uge, og hold fast i løfterne ved Jesu Kristi forsoning.
- Hold øje med symptomer på stress og foretag de fornødne ændringer.
- Fortsætter problemet så tal med forældre eller præstedømmeledere om at få professionel hjælp.

(Se »Som et kar, der kastes bort«, *Liahona*, nov. 2013, s. 40-42). ■

GENOPRETTTELSEN

I år vil vi i *Liahona* lære om Kirkens historie. Slå op på side 68, hvor I finder en liste over skriftsteder, som I og jeres familie kan læse i løbet af året. Når I har læst, kan I tale om det, I har lært, og farve de tilsvarende nummererede felter. Hvert billede repræsenterer en del af Jesu Kristi sande kirke, som blev genoprettet.

SKRIFTSTEDSLISTE

De fleste af disse skriftsteder er åbenbaringer fra Herren til Joseph Smith. Farvelæg illustrationen på side 66-67, mens I læser dem.

1. Joseph Smith – Historie 1:10-13	27. Lære og Pagter 59:9-10, 15-19
2. Joseph Smith – Historie 1:14-17	28. Lære og Pagter 64:9-11
3. Joseph Smith – Historie 1:30, 33-34	29. Lære og Pagter 64:33-34
4. Joseph Smith – Historie 1:51-53	30. Lære og Pagter 76:19-24, 40-41
5. Joseph Smith – Historie 1:66-69	31. Lære og Pagter 78:17-19
6. Lære og Pagter 1:37-38	32. Lære og Pagter 81:5-6
7. Lære og Pagter 2:1-2	33. Lære og Pagter 82:3, 10, 14
8. Lære og Pagter 4:1-7	34. Lære og Pagter 84:46-47, 62
9. Lære og Pagter 6:34-37	35. Lære og Pagter 88:78-80
10. Lære og Pagter 8:2-3, 9-10	36. Lære og Pagter 88:118-120
11. Lære og Pagter 10:5, 69	37. Lære og Pagter 88:123-126
12. Lære og Pagter 11:6-7	38. Lære og Pagter 89:1, 18-21
13. Lære og Pagter 13:1.	39. Lære og Pagter 90:15, 24
14. Lære og Pagter 18:10-13	40. Lære og Pagter 97:15-16, 21
15. Lære og Pagter 18:15-16	41. Lære og Pagter 98:11-12
16. Lære og Pagter 19:16-19, 23-24	42. Lære og Pagter 100:5-8
17. Lære og Pagter 20:75-79	43. Lære og Pagter 101:16, 32, 36
18. Lære og Pagter 25:10-13	44. Lære og Pagter 105:39-41
19. Lære og Pagter 27:15-18	45. Lære og Pagter 107:6, 8, 13
20. Lære og Pagter 39:20-23	46. Lære og Pagter 110:1-10
21. Lære og Pagter 46:10-12, 32-33	47. Lære og Pagter 119:4, 6-7
22. Lære og Pagter 49:25-28	48. Lære og Pagter 121:7-9, 46
23. Lære og Pagter 50:40-46	49. Lære og Pagter 121:41-45
24. Lære og Pagter 51:13, 19	50. Lære og Pagter 122:7-9
25. Lære og Pagter 58:26-28	51. Lære og Pagter 130:20-23
26. Lære og Pagter 58:42-43	52. Lære og Pagter 131:1-4

Ældste
Dallin H. Oaks
De Tolv Apostles
Kvorum

Vil vor himmelske Fader ALTID besvare mine bønner?

Vor himmelske Fader ved mere, end vi gør. Han besvarer vore bønner på den måde, der er bedst.

Når vi har tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus, stoler vi på dem.

Stol på, at vor himmelske Fader kender og elsker dig. Stol på, at han vil høre dine bønner og besvare dem med det bedste for dig. (Se 3 Ne 18:20).

VORES SIDE

Alexandra M. er 10 år og fra Maryland i USA

Herren skabte alt til vor himmelske Faders børn. Jeg elsker dyr og naturen. Samuel M. er 7 år og fra Madrid i Spanien

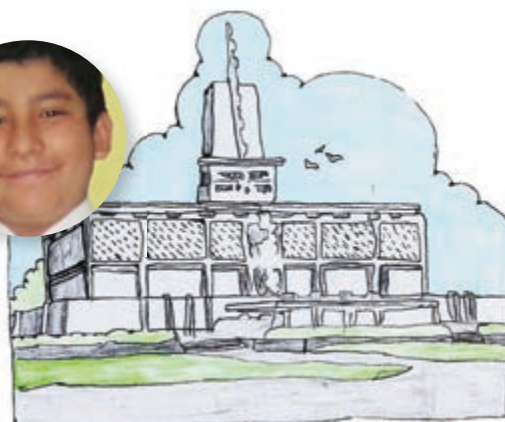

Lissette N. er 5 år og fra Madrid i Spanien

Til nadvermødet og i mine klasser om søndagen har jeg lært, at nogle ting ikke er lige så vigtige som andre. De vigtigste ting er Jesu Kristi evangelium og at være lydige mod vor himmelske Fader. Jeg elsker at lære.

Ian A. er 5 år og fra Morelos i Mexico

Når jeg besøger templet med min familie, kan jeg føle Ånden stærkt, fordi jeg ved, at Herren er med os. Han sagde: »Lad de små børn ... komme til mig« (se Matt 19:14).

Heitor A. er 10 år og fra Paraná i Brasilien

**Ældste
Walter F.
González**
De Halvfjerds

Bogen på hylden

»Søg, tænk og bed, det er et af Herrens bud«
(Børnenes Sangbog nr. 66).

Jeg var 12 år, da jeg hørte om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg mødte to sidste dages hellige missionærer i bussen. De spurgte, om de måtte komme og undervise min familie.

Missionærerne gav os en Mormons Bog og en pjece med Joseph Smiths vidnesbyrd. Mine

forældre var vidunderlige mennesker. Men de tilsluttede sig ikke Kirken på det tidspunkt.

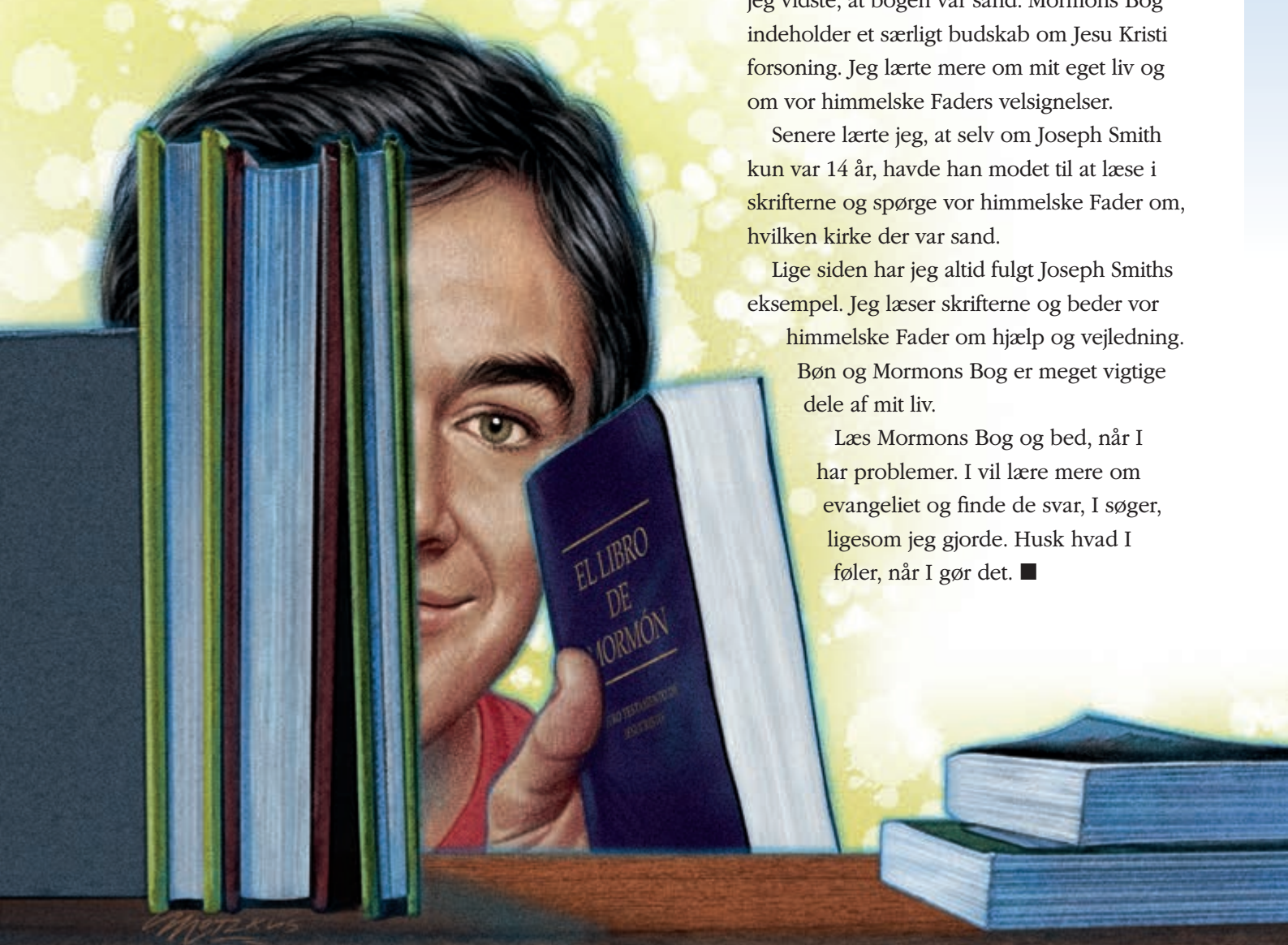
De to ting stod på vores boghylde i mange år. Da jeg var blevet 18, ledte jeg en dag efter noget godt at læse på vores boghylde. Jeg greb fat i Mormons Bog og læste det første kapitel. Der kom en speciel følelse over mig, da jeg læste.

Jeg havde en enestående oplevelse, hvorved jeg vidste, at bogen var sand. Mormons Bog indeholder et særligt budskab om Jesu Kristi forsoning. Jeg lærte mere om mit eget liv og om vor himmelske Faders velsignelser.

Senere lærte jeg, at selv om Joseph Smith kun var 14 år, havde han modet til at læse i skrifterne og spørge vor himmelske Fader om, hvilken kirke der var sand.

Lige siden har jeg altid fulgt Joseph Smiths eksempel. Jeg læser skrifterne og beder vor himmelske Fader om hjælp og vejledning. Bøn og Mormons Bog er meget vigtige dele af mit liv.

Læs Mormons Bog og bed, når I har problemer. I vil lære mere om evangeliet og finde de svar, I søger, ligesom jeg gjorde. Husk hvad I føler, når I gør det. ■

Min-Jun holder målet

Kelly Hunsaker

Baseret på en sand historie

»Jesus er en dyrebar ven. Alle har han kær (Børnenes Sangbog, s. 37)

Min-Jun så på skyerne gennem vinduet. »Det ser ud til, at det bliver regn i morgen,« sagde han.

Bedstefar så op fra sin avis og nikkede. Det var sidst på sommeren i Seoul i Sydkorea, og monsunsæsonen var begyndt.

Min-Jun satte en paraply ved siden af sit søndagstøj. »Jeg tror, at vi skal tage tidligt af sted i morgen.«

Bedstefar smilede. »God idé. Vi kommer til at gå et længere stykke, hvis de lavtliggende gader bliver oversvømmet.«

»Tror du, at kirkebygningen klarer det?«, spurgte Min-Jun. Sidste år

var kælderen blevet oversvømmet under monsunen.

»Ja,« sagde bedstefar. »Men det skader aldrig at bede.«

»Så vil jeg bede for kirken i aften. Og at vi kan komme derhen i sikkerhed. *Jal-ja-yo* (godnat).« Min-Jun bukkede og gik i seng.

Næste morgen tog de tidligt fra lejligheden. Min-Jun kiggede op på de mørke skyer, som fyldte himlen.

»Hav tro,« sagde bedstefar.

Min-Jun fulgte bedstefar op ad den stejle trappe på bjerget i nærheden af, hvor de boede. De holdt en pause på toppen for lige at få vejret. Deres hvide skjorter var allerede våde på grund af den høje luftfugtighed.

Bedstefar holdt hånden frem og mærkede de første regndråber,

BLIV VED MED AT PRØVE

»Det gode ved evangeliet er, at vi får point for at *forsøge*, også selv om det ikke altid lykkes for os.«

Se ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »I morgen vil Herren udvirke mirakler blandt jer«, *Liahona*, maj 2016, s. 125.

der faldt. »Kan du mærke det? Det er begyndt at regne.«

De slog deres paraplyer op. Da de nåede hen til den næste trappe, faldt regnen tungt. Min-Jun missede med øjnene for at se, hvor han trådte i regnen. »Av,« råbte han, da han gled og faldt på sit knæ.

»Kom du til skade?«, spurgte bedstefar. Han lænede sig forover for at se på hullet på Min-Juns bukser.

»Det er kun en hudafskrabning,« sagde Min-Jun med skælvende stemme.

»Vi kan ordne det henne i kirken,« sagde bedstefar.

Min-Jun og bedstefar gik op ad resten af trapperne og kom op på den øverste gade.

»Heroppe er vinden værre,« sagde bedstefar og holdt godt fast i sin paraply. Min-Jun havde svært ved at

holde fast i sin. Pludselig kom der et vindstød, der rev paraplyen i stykker. Min-Juns skuldre sank.

Bedstefar holdt sin paraply frem. »Kom ind under min. Vi er næsten fremme.«

Min-Jun og bedstefar delte paraplyen, men den gjorde ikke megen gavn i den tunge regn. Da de kom hen i nærheden af kirken, kunne Min-Jun høre musik.

»De er allerede begyndt!« Min-Jun løb hen til døren. Så fik han øje på sig selv i vinduesglasset. Hans hår var

filtret og dyngvådt, hans bukser var revnet og hans sko var mudrede. Han trak sig væk fra døren og bakkede ned ad trapperne.

»Jeg ... jeg kan ikke gå ind,« fremstammede Min-Jun.

»Jo, du kan,« sagde bedstefar.

»Men jeg er beskidt og våd!«

Bedstefar kiggede på Min-Jun, så kiggede han på regnmåleren, der sad på hegnet.

»Det er let at måle regnen, Min-Jun, men hvordan måler vi os selv?«

Min-Jun blinkede med øjnene mod bedstefar.

»Du ser mudrede sko, et skrabet knæ, uglet hår og du tror, at du ikke dur til noget,« sagde bedstefar. »Men Jesus Kristus har en bedre måde at måle på. Han ser dit hjerte og ved, at du gør det rigtige. Hvis du måler dig på hans

måde, vil du se, at regnmåleren flyder over.«

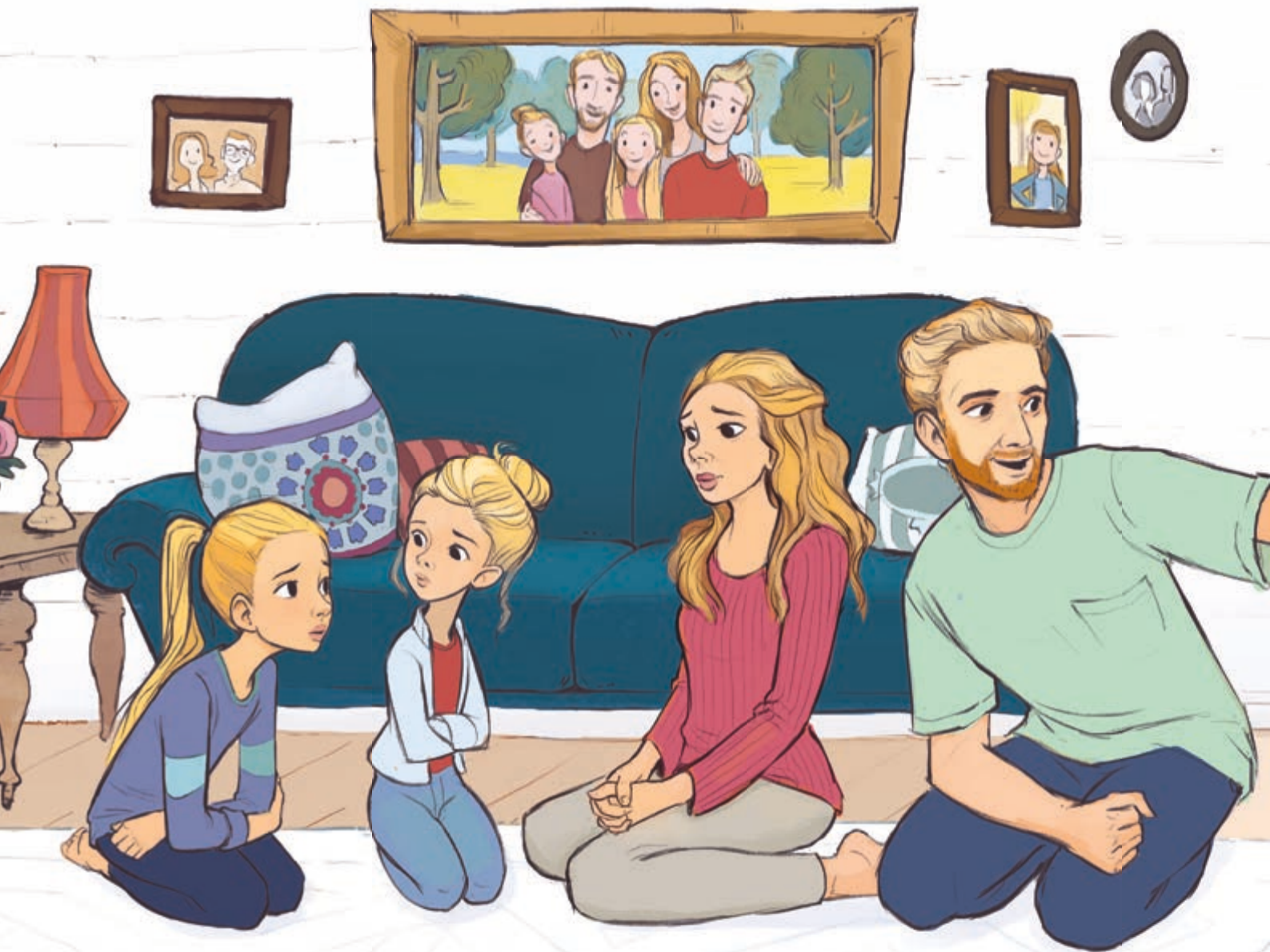
Min-Jun så på regnmåleren. Den steg for hver regndråbe. Han tænkte på, hvor hårdt han havde kæmpet for at komme i kirke, og hvor varm og glad han følte sig, når han var der. Han tænkte på, hvor meget han elskede Frelseren, og hvor meget Frelseren elskede ham.

Min-Jun gav bedstefar et kram, og så gik de sammen ind i kirken. ■

Forfatteren bor i Colorado i USA.

Glem ikke at bede for Erik

Julie Cornelius-Huang

Baseret på en sand historie

»Glem ej, at hver og en har ret til valg imellem godt og slet« (Salmer og sange, nr. 156).

Karis familie knælede ned ved sofaen for at bede familiebøn. Alle foldede deres hænder i ærbødighed. Far bad Karis lillesøster, Liv, om at bede.

»Glem ikke at takke vor himmelske Fader for alle vore mange velsignelser,« mindede far hende om.

»Og glem ikke at bede for Erik,« tilføjede mor. Mor mindede dem altid om at bede for Erik.

Erik var Karis storebror. Inden han rejste for at læse på universitetet, var han og Kari bedste venner. Hun savnede alle de sjove ting, de plejede at lave sammen.

For nogle få måneder siden var der så sket det, at Erik havde fortalt mor og far, at han ikke havde lyst til at være medlem af Kirken mere. Kari og hendes familie blev overraskede og kede af det. De begyndte at bede for Erik hver aften. Sommetider bad de om, at han måtte føle Helligånden og ønske at vende tilbage til Kirken. Papa bad om, at Eriks tanker måtte blive klare, og at han kunne træffe gode valg. Mor bad ofte om, at nogle, han stolede på, ville kunne hjælpe ham tilbage på rette vej. Efter alle deres bønner, kunne Kari ikke lade være med at føle sig en smule vred. Hvorfor havde vor himmelske Fader ikke ført Erik tilbage til Kirken?

Og ligesom Liv havde åbnet munden for at bede, kunne

Kari ikke holde det i sig mere. »Hvorfor har vor himmelske Fader ikke besvaret vore bønner,« busede det

ud af hende. Alle så overrumpede på Kari, men hun var for vred til at tage sig af det. I et minut var der ingen, der sagde noget.

»Kari,« sagde far, »da du kom hjem fra skole i dag, lagde du så din rygsæk væk?«

»Hva?«, spurgte Kari forvirret. Hvad havde hendes rygsæk med noget at gøre? Hun stirrede på hoveddøren og så, at hendes rygsæk lå smidt op mod væggen, og at den ikke var hængt op ved siden af Livs. »Nej, undskyld.«

»Bad mor dig ikke om at hænge den op?«

»Jo,« svarede Kari. Hun så ned på sine knæ.

»Beder mor dig ikke ofte om at hænge din rygsæk op?«

»Jo,« mumlede Kari. Hun vidste stadig ikke, hvad det her havde med noget at gøre. Tog far ikke hendes spørgsmål alvorligt

»Jeg ved, at når vi beder for Erik, så svarer vor himmelske Fader vores bøn – hver gang. Problemet er, at Erik nok ikke lytter efter lige nu. Det står Erik frit at vælge, om han vil lytte til Helligånden, akkurat som du vælger, om du lytter til mor omkring din rygsæk. Men tror du, at du *altid* vil blive ved med at overhøre mor, når hun beder dig om at hænge din rygsæk op?«

»Nej, det tror jeg ikke,« sagde Kari.

»En dag hører hun efter!«, sagde mor og blinkede til Kari. Kari smilede.

»Så måske hører Erik også efter en dag,« tilføjede Kari.

»Helt sikkert,« sagde mor. »Det at lytte til Helligånden er en færdighed, man er nødt til at udvikle. Måske har Erik ikke lært det endnu.« Kari begyndte at få det lidt bedre.

De bøjede allesammen deres hoved, mens Liv fremsagde bønnen. Hun bad om, at Erik ville lære at lytte til Helligånden. Kari følte en fred og varme, mens Liv bad. Hun vidste, at vor himmelske Fader hørte deres bønner. Da Liv nævnte nogle af de måder, som deres familie var blevet velsignet på, tænkte Kari på en anden velsignelse, der kunne komme på listen – hun forstod mere om bøn nu!

Da de var færdige med bønnen, vidste

Kari, at vor himmelske Fader ikke havde glemt Erik. Hun vidste også, at han aldrig ville glemme hende. ■

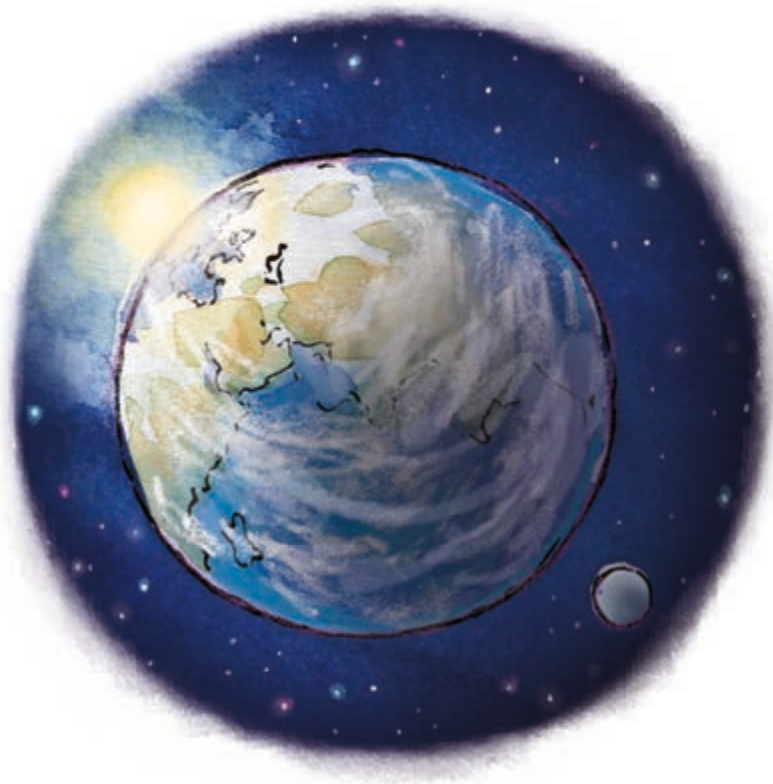
Forfatteren bor i Nevada i USA.

HVAD ER HANDLEFRIHED?

Handlefrihed er en gave, som vor himmelske Fader har givet til alle. Det er den gave, der gør, at vi kan vælge, hvad vi vil gøre. or himmelske Fader hjælper os, men han tvinger os ikke til at gøre ting. Han lader os i stedet selv vælge.

Jesus elsker mig

Kim Webb Reid

Inden jorden blev skabt, boede vi alle sammen i himlen med vore himmelske forældre og vores ældre bror, Jesus. Vi var glade, og vi elskede hinanden rigtig meget.

En dag fortalte vor himmelske Fader os, at han ville skabe en jord, som vi kunne leve på. Han vidste, at vi sommetider ikke ville adlyde hans bud, mens vi var på jorden. Vi ville få brug for en Frelser, der kunne hjælpe os tilbage til ham. Vor himmelske Fader valgte, at Jesus Kristus skulle være vores Frelser.

Da Jesus kom til jorden, viste han os den rette måde at leve på. Han hjalp mennesker. Han lærte dem at elske hinanden.

Jesus led i Getsemane have og på korset. Det gjorde han, for at vi kunne omvende os og leve igen, når vi dør.

Når jeg lærer om Jesus, føler jeg hans kærlighed til mig. ■

Jeg er barn af himmelske forældre

ILLUSTRATION: APRYL STOTT

Præsident Hugh B. Brown (1883-1975)

Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

ARGUMENTET FOR EN LEVENDE PROFET

I 1939, inden anden verdenskrig brød ud, var bror Brown blevet inviteret af et medlem af det engelske underhus til at fremlægge et juridisk argument for sin påstand om, at Joseph Smith var profet. I en tale, som han holdt på Brigham Young University den 4. oktober 1955, med titlen »En profets profil«, beskrev præsident Brown deres samtale (se speeches.byu.edu).

»Jeg lagde ud ... »De siger, at min tro på, at Gud talte til et menneske i denne tidsalder, er fantasi og absurd?»

»Det er det for mig.«

»Tror De, Gud nogensinde har talt til nogen?»

»Helt bestemt, Bibelen er jo fuld af beviser på det.«

»Talte han til Adam?»

»Ja.«

»Til Enok, Noah, Abraham, Moses, Jakob, Josef og de andre profeter?»

»Ja, jeg tror, at han talte til alle dem.«

»Tror du, at den kontakt mellem Gud og menneskene ophørte, da Jesus kom til jorden?»

»Nej, den kommunikation nåede sit klimaks, sit højdepunkt, på det tidspunkt.«

»Sir, tror De så, efter Jesus var opstået, at en vis lovkyndig som også var teltmager, og som lød navnet

Saulus af Tarsus – på sin vej til Damaskus talte med Jesus af Nazaret, som var blevet korsfæstet, som var opstået og steget til himmels?»

»Ja.«

»Hvis stemme hørte Saulus?»

»Det var Jesu Kristi stemme, for han præsenterede sig.«

»Så fremlægger jeg i al alvor for Dem, at det var en standardprocedure på Bibelens tid, at Gud talte til menneskene.«

»Det tror jeg, at jeg vil medgive, men det ophørte kort tid efter det første århundrede af den kristne æra.«

»Hvorfor tror De, at det ophørte?»

»Det kan jeg ikke sige.«

»Tror De, Gud ikke har talt til nogen siden da?»

»Det er jeg sikker på, at han ikke har.«

»Det må der være en årsag til. Kan De give mig en årsag?»

»Jeg ved det ikke.«

»Må jeg komme med nogle mulige forslag? Hvis Gud ikke taler til menneskene mere, kan det så skyldes, at han ikke kan. At han har mistet kraften.«

Han sagde: »Selvfølgelig ikke, det ville være blasfemisk.«

»Hvis De ikke godtager det, så er han måske holdt op med at tale til menneskene, fordi han ikke elsker os mere, og han er ikke længere interesseret i menneskenes anliggender.«

»Nej,« sagde han, »Gud elsker alle mennesker, og der er ikke personsanselse hos ham.«

»Nuvel, hvis han kan tale, og han elsker os, så er det eneste mulige svar, som jeg ser det, at vi ikke har brug for ham. Vi har gjort så store videnskabelige fremskridt, og vi er så veluddannede, at vi ikke har brug for Gud mere.«

Så sagde han, og hans stemme skælvede, da han tænkte på den overhængende fare for krig: »Hr. Brown, der har aldrig været en tid i verdens historie, hvor der var mere behov for Guds røst end nu. Måske kan De fortælle mig, hvorfor han ikke taler.«

Mit svar var: »Han taler *skam*, han har talt, men menneskene må have tro for at høre ham.« ■

**DET FØRSTE SYN, AF
JORGE COCCO SANTANGELO**

»Da lyset hvilede på mig, så jeg to personer, hvis glans og herlighed trodser enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, mens han pegede på den anden: Det er min elskede Søn. Hør ham!« (Joseph Smith – Historie 1:17).

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

s.44

PROFETISKE PRINCIPPER FOR **TROFASTHED**

Hvilke beslutninger må I træffe nu for at forblive trofaste i fremtiden? Overvej disse 10 principper.

FOR DE UNGE

GUFs TEMA 2017

Vil I nærmere på vor himmelske Fader? Læs dette års GUFs tema om bøn.

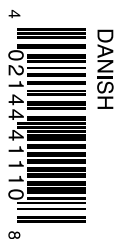
s.50

FOR BØRN

Genoprettelsen

Kom ind i Lære og Pagter med denne sjove aktivitet.

s.66

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE